čtvrtletník ASC DUKLA a TJ Dukla Praha

3/2015

duklasport

Martin Fuksa a Josef Dostál,
vicemistři světa s letenkou do Ria

První medaile na dráze vyhrál na vypůjčeném bicyklu

Narozen: 19. 2. 1997
Sport: dráhová cyklistika
Trenér: Zdeněk Nosek
Oddíl: Dukla Brno (od 1. 6. 2012)

Jiří Janošek

Jako malý kluk se doma v Kelči zhlédl ve starším bráchovi, který závodil na kole. Vlastně to byl on, kdo Jirku Janoška přivedl k cyklistice do TJ Sigma Hranice. Jezdit tam začal od jedenácti a ve dvanácti už závodil na silnici. Po třech letech získal na vypůjčeném dráhovém bicyklu při Olympiádě dětí a mládeže na prostějovském velodromu dva tituly.

Pak o talentovaného cyklistu projevila zájem Dukla Brno, a to rozhodlo o jeho budoucnosti. Největší úspěch přišel letos. Na juniorském MS v Astaně získal zlato a dvě stříbra, i když se musel vyrovnat s časovým posunem, únavou z nabitého programu i s kazašskou kuchyní.

Jako začínající jezdec neměl žádný cyklistický vzor, ale vzpomíná, že v Sigmě Hranice měli výbornou partu. „Tohle období jsem prožil bez problémů, všechno fungovalo a ježdění mě hrozně bavilo. Těšil jsem se na tréninky a byl šťastný, když jsem jezdil na závody a vyhrával," vypráví osmnáctiletý závodník o prvních cyklistických krůčcích.

Jiřího Janoška vždy zdobila tréninková píle. „Hranice jsou od Kelče asi patnáct kilometrů, takže jsem na trénink jezdil na kole. Byly to pro mě plusové kilometry," pokračuje. První velký úspěch zaznamenal loni na ME v Portugalsku, kde slavil zlato v pevném kilometru. „Poprvé jsem letěl letadlem, poprvé startoval na šampionátu a vyhrál první disciplínu," říká nadějný dráhař, který vítězství zopakoval na mistrovství světa v Koreji a další medaile přidal letos.

Od příštího roku se vyučený malíř (dodělává si maturitu) přesouvá z juniorské kategorie mezi muže do 23 let. Bude se zaměřovat na olympijské disciplíny sprint a keirin, ale na OH v Riu se nestihne kvalifikovat. „Chtěl bych se dostat na olympiádu v roce 2020 v Tokiu. Příští sezonu bude pro mě vrchol mistrovství Evropy do 23 let. Čeká mě něco jiného, ale těším se. Přechod z juniorů nebude snadný. Měním i trenéra, ale pokusím se uspět," dodává Jirka Janošek.

Text: Milan Novotný
Foto: archiv Jiřího Janoška

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY:

Několikanásobný mistr ČR ve všech věkových kategoriích

Trojnásobný vítěz Olympiády dětí a mládeže 2011

MSJ 2014: 1. místo – 1 km p. s.
MSJ 2015: 1. místo – 1 km p. s.
MSJ 2015: 2. místo – sprint
MSJ 2015: 2. místo – keirin
MEJ 2014: 1. místo – 1 km p. s.
MEJ 2015: 2. místo – keirin
2. místo – 1 km p. s.

Český juniorský rekordman na 1 km pevný start a 200 m letmý start

dukla sport

čtvrtletník
Armádního sportovního centra DUKLA
a Tělovýchovné jednoty Dukla Praha

ročník 10 / číslo 3 / 2015

Vydavatel
Armádní sportovní centrum DUKLA
Pod Juliskou 1, 160 00 Praha 6
IČO: 60162694
www.duklasport.cz
www.facebook.com/AscDukla

Adresa redakce
Pod Juliskou 1, 160 00 Praha 6
Telefon: 973 203 840
Fax: 973 203 913
E–mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor
plk. Jaroslav Priščák
Telefon: 973 203 801
E–mail: priscakj@seznam.cz

Zástupce šéfredaktora
Ivana Roháčková
Telefon: 724 520 524
E–mail: rohi@seznam.cz

Redakční rada
Karel Felt
Jaroslav Pešta
Ivana Roháčková
Jiří Šimice

Grafická úprava, zlom a korekce fotografií
Andrea Bělohlávková (OPP VHÚ)

Jazyková úprava
Jaroslav Pajer (OPP VHÚ)

Tisková příprava a tisk
EUROPRINT, a. s.

Evidenční číslo: MK ČR E 18249
ISSN 2336-873X

Číslo 3 / 2015 vyšlo: 29. 9. 2015

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje ASC DUKLA
Publikované materiály nelze rozšiřovat
bez souhlasu vydavatele
Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí
NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

editorial

Mezi největší úspěchy armádního sportu letní sezony 2015 určitě patří tři tituly mistrů světa v olympijských sportech. Atletka Zuzana Hejnová, kanoista Martin Fuksa (stříbrný v OH disciplíně, zlatý v neolympijské disciplíně) a veslař Ondřej Synek dali světu jasnou informaci o tom, kdo je letos v jejich disciplínách nejlepším na světě.

Mezi světové špičky můžeme zařadit ale i naše parašutisty, kteří z evropského šampionátu přivezli 7 medailí a světový rekord v individuální akrobacii, který vytvořil Libor Jiroušek. Parašutismus je sice sport neolympijský, ale pro Duklu významný a symbolický, a proto také naší obrovskou chloubou.

Je dobře, že se nám daří v olympijských i v neolympijských sportech a disciplínách, což potvrzují další skvělé dva tituly mistrů světa, v pětibojařském mixu díky Natálii Dianové a Janu Kufovi a v maratonu kajakářce Anně Kožíškové.

A tady je myslím na místě připomenout si výstižný bonmot významného českého kardiochirurga profesora Jana Pirka, že peníze investované z Ministerstva obrany a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy do armádního sportu jsou ty nejlépe možné investované peníze.

Jaroslav Priščák

3/15

reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

obsah

2 Nezemřel, jen odešel do fotbalového nebe
4 Čtyři medaile a pět míst do Ria
6 Zlatá čínská zeď
8 Fuksa: Je to paráda. Mám medaile i místo do Ria
9 Hejnová: Tohle asi nikdo nečekal
10 Počtvrté zlatý
11 Synek: Nejvíc vybojovaná medaile!
12 Duhový dres a navíc dvě stříbra
14 Kuf cíloval se vztyčeným zraněným ukazováčkem
15 Svoboda a Kuf mají Rio, družstvo bralo bronz
16 Hilgertová vládne i s novými modely
17 Počtvrté šampionem na kilometru
17 Medaile a tituly pro mladé vodní slalomáře
18 Bronzová jízda Ondřeje Cinka
20 Kožíšková: Neskutečný sen se stal skutečností
21 Parašutisté ovládli evropský šampionát
22 Matej Tóth to na päťdesiatke dokázal – je majstrom sveta!
24 Máma Švecová trefila olympijské Rio
26 Je to komplot
27 Brokařka Jahodová trefila Rio
28 55. titul mistrů pro atlety Dukly Praha
30 Jubilanti armádního sportu
31 Termínovka
32 Medaile, rekordy a tituly

Poslední rozloučení s legendárním Josefem Masopustem

NEZEMŘEL, *jen odešel do fotbalového nebe*

Do černého se oblékl armádní stadion Juliska 8. července, aby se zde mohla rodina, nejbližší známí, bývalí spoluhráči z Dukly Praha a reprezentace, ministr obrany Martin Stropnický, náčelník Generálního štábu generálporučík Josef Bečvář, zástupci Českého fotbalového svazu a FIFA, ASC DUKLA, olympionici i fanoušci naposledy rozloučit s legendou českého fotbalu Josefem Masopustem.

Podmračená obloha, na zeleném trávníku na vyvýšeném pódiu katafalk s rakví, tmavé sukno a za ním tmavá zástěna. Okolo květiny a věnce. Kulisy pro poslední rozloučení s Josefem Masopustem. Fotbalistou, který nejvíce po světě proslavil Duklu Praha, vicemistrem světa z roku 1962 a držitelem Zlatého míče pro nejlepšího fotbalistu Evropy, který zemřel 29. června po dlouhé a vážné nemoci ve věku 84 let.

Smuteční obřad s vojenskými poctami začal v 11 hodin na jeho milované Julisce, kde kopal za Duklu 16 let. Brány stadionu, kde Masopust nejčastěji svým fotbalovým umem bavil fanoušky a trápil protivníky, se otevřely už o dvě hodiny dříve. Přicházeli fandové, přinášeli květiny a klaněli se památce fotbalisty století. Vzpomínkové věnce poslaly nejen fotbalové kluby, ale i velvyslanectví Chile, které nezapomnělo na to, že právě v této jihoamerické zemi prožil Masopust největší úspěch kariéry.

Jako čestná stráž se u rakve střídali vojáci a fotbalisté, např. bývalí spoluhráči z Dukly Jan Brumovský, Josef Vacenovský, Josef Jelínek, Ivan Novák, Václav Samek či v druhé části obřadu někdejší reprezentanti včetně Masopustových spoluhráčů z Chile nebo Vladimír Šmicer. V lavicích před katafalkem pak seděli Jiří Čadek, Josef Kadraba, Ivo Urban, Ladislav Vízek, dřívější šéf českého fotbalu František Chvalovský, ale i ten současný Miroslav Pelta.

Zdravici poslali i z FIFA

„Velikost člověka se měří nejen tím, jaké hodnoty vytvořil, ale i tím, jak se dokázal vyrovnat se slávou, která mu po zásluze náleží. Josef Masopust ve všem obstál maximálně. Děkujeme vám, Josefe, také za váš vrozený smysl pro čest, pro velkorysé a ohleduplné počínání na hřišti i mimo ně. Za noblesní lidskou skromnost, která vyplývala z vaší ušlechtilé, skutečně rytířské povahy. Lidé jako vy zůstanou mezi živými stále," řekl ve své smuteční řeči plukovník Jaroslav Priščák, ředitel Armádního sportovního centra DUKLA.

Smuteční pozdravení za Mezinárodní fotbalovou federaci FIFA a jménem prezidenta Seppa Blattera pronesla Eva Pasquier, manažerka rozvoje fotbalu v Evropě a Oceánii: „Odešel člověk a v srdci zůstal smutek a žal. Ale legenda neodešla. Jménem fotbalové rodiny mu přeji šťastnou cestu do fotbalového nebe."

Za české olympioniky se přišla rozloučit sedminásobná olympijská vítězka gymnastka Věra Čáslavská: „Pepík Masopust byl nádherným, báječným a úžasně skromným člověkem, který se stal mým velkým vzorem a jenž mi dodával sílu i v mých nejtěžších životních chvílích. Ani ten Zlatý míč si nepřisvojoval, ale vždy a všude připomínal: Ten balón je pro vás."

Při árii operního pěvce Josefa Moravce, která se roznesla po celých Dejvicích, pocítili smutek a stesk všichni, kdo se s Masopustem přišli rozloučit. Když zazněla čestná vojenská salva a Juliskou se nesly tóny státní hymny a čestná stráž odnášela rakev s Josefem Masopustem, smutek zesílil. Po pár desítkách vteřin ticha, když pohřební vůz s ostatky odjížděl, všichni, co na Julisce byli, ho na poslední cestě do fotbalového nebe vyprovodili dlouhotrvajícím potleskem ve stoje.

Obřad trval přibližně 45 minut, přesně tolik, kolik trvá poločas fotbalového utkání.

Rozloučit se přišlo i vedení resortu obrany

„Odešel pan fotbalista. Málokdo rozdával tolik fotbalové radosti. Byl a navždy zůstane legendou. Světovou, národní i Dukly, se kterou spojil celý svůj život," podotkl ministr obrany Martin Stropnický.

„Josef Masopust byl nejen fotbalovou legendou, byl to především velký bojovník, gentleman a skromný muž na hřišti i mimo něj," uvedl náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Josef Bečvář.

Text a foto: Ivana Roháčková

Mistrovství světa v rychlostní kanoistice

Čtyři medaile a pět míst do Ria

Na mistrovství světa do italského Milána odjížděla výprava českých rychlostních kanoistů nejen bojovat o medaile, ale především získat pro Česko místa na olympijské hry v Riu de Janeiro v příštím roce. „Je to určitě nejdůležitější závod, který jsem kdy jel. Ale snažím se si to nepřipouštět. Půjdu do toho jako do každého jiného závodu, a buď se to povede, nebo ne," prohlašoval před odjezdem dvojnásobný medailista z loňského MS v Moskvě Martin Fuksa.

Dvaadvacetiletý člen ASC DUKLA si loni přivezl stříbro z olympijského kilometru a bronz z neolympijské pětistovky. Tuto svou bilanci letos vylepšil. Na kilometru mu sice nevyšel úplný závěr, ve kterém ho o zlato připravil Němec Sebastian Brendel, přesto se i ze stříbra radoval. „Je to vážně král naší disciplíny. Já se ho snažím dohnat. Možná je to dobře, že jsem nevyhrál. Nebude na mě takový tlak. Ještě mám určitě rezervu," zamýšlel se po závodu kanoistický talent. Hlavní úkol měl ale splněn – místo pro Česko na OH zajistil. A jelikož momentálně konkurenci na kilometru nemá, s největší pravděpodobností ho zajistil pro sebe.

Ke stříbru na kilometru přidal první titul mistra světa na pětistovce

A ačkoliv měl velkou radost i ze stříbra, ve finále na neolympijské poloviční trati si náladu ještě vylepšil titulem mistra světa. Ten ve své sbírce ze seniorské kategorie do té doby neměl. „Všechno dělám kvůli tomuhle, chci stát na stupních vítězů. To, že jsem mohl stát úplně nejvýš, byla paráda," byl nadšený.

2

3

1

Dostál bral stříbro a místo do Ria

Dalším členem Dukly, který vyjel olympijské místo, byl v Miláně Josef Dostál. Urostlý kajakář obhajoval z loňského roku zlatou medaili v singlu na trati 1 000 metrů. Senzační výsledek se mu sice zopakovat nepodařilo, medaili ale vybojoval a tentokrát byla ze stříbra, když v závěru ze sebe vyždímal zbytek sil a posunul se ze třetí příčky. „Jsem strašně rád za medaili. Minulý rok jsem titul bral s obrovským nadšením. Letos jsem šel do závodu v jiné roli. Některé závody se mi na jaře nepodařily. Byl jsem desátý na mistrovství Evropy, na Světovém poháru v Duisburgu to nevyšlo, v Baku také ne. Proto jsem šel do závodu s pokorou a respektem. Chtěl jsem si jet svoje a nakonec to stačilo na druhé místo," lebedil si člen posádky čtyřkajaku, do kterého také na MS usedl.

A mohl v něm závodit s klidem, že on už olympijské místo získal. Ovšem chtěl ho vyjet i na čtyřkajaku s Danielem Havlem, Lukášem Trefilem a Janem Štěrbou, se kterými v roce 2012 v Londýně získal olympijský bronz.

4

5

Posádka čtyřkajaku vyjela bronz a olympiádu

Čtyřkajak měl ale oproti jiným kategoriím složitější situaci v tom, že příležitost kvalifikovat se na OH měl pouze na mistrovství světa. V této kategorii totiž žádná jarní denominace není. „Co se má stát, se stane. Oproti jiným sportům je to nešťastné, ale všichni to mají stejné, takže se to pokusíme zvládnout," hlásal už před MS nejzkušenější z posádky Jan Štěrba. A stalo se. Do finále postoupil český čtyřkajak bez problémů rovnou z rozjížďky. Prý chtěli kamarádi ušetřit síly Josefu Dostálovi, aby nemusel jet závod navíc a mohl se soustředit na singl. Ve finále sice nebyli Štěrba a spol. už tak suverénní, jak si fanoušci v předchozích letech zvykli, přesto olympijskou kvalifikaci zvládli bez problémů a ještě s bonusem v podobě bronzových medailí.

Přesto byl Štěrba v cíli viditelně rozčarovaný. „Nechci říct, že jsem zklamaný, protože medaile z mistrovství světa je velmi cenná. Z mého pohledu to nebyl úplně stoprocentní závod. Asi nás to trošku bude mrzet, že jsme dvěma lodím vpředu nebyli blíž. Maďaři v sezoně ukázali, že mají velkou formu a Slováci postavili velmi silný čtyřkajak a jeli v určité euforii, že se po delší době vrátili ke čtyráku. Byli fantastičtí. Máme vyjetou olympiádu, což je důležité," hodnotil.

Český čtyřkajak dlouho nepoznal porážku. V této sezoně se mu ale tolik nedařilo, což se ukázalo i na Evropských hrách v Baku, kdy byl bez medaile. Teď se ale vrátil zpět na vrchol. „Myslím, že jsme v nejvyšší špičce byli nakonec i v tom Baku. Ale v Miláně jsme jeli diametrálně jinak než v Baku. Zase jsme se vrátili k tomu, jak to jezdíme. Ale Slováci byli lepší, Maďaři taky, s těmi to bylo sice natěsno, kdyby nám finiš sednul, jak jsme jezdili v tréninku, tak bychom s nimi dojeli rozhodně těsněji. Ale to už je teď minulost a s medailí vyjet olympiádu, co víc si můžeme přát," prohlásil Lukáš Trefil.

Rychlostní kanoisté Dukly tak v Miláně vyjeli pět olympijských míst. To Josefa Dostála v singlkajaku propadá ve prospěch jiných zemí, protože Dostál se zároveň kvalifikoval se čtyřkajakem a jeden kanoista může vyjet pouze jedno místo.

Počítalo se ale ještě s dalšími dvěma místy, která měli vyjet deblkanoisté Jaroslav Radoň, Filip Dvořák. Ti se sice dostali do finále, ze kterého se na OH kvalifikovalo šest lodí, ta česká však dojela na osmém místě.

„Jeli jsme, co to šlo, ale nominace je tak těžká. Nechceme se ale vymlouvat. Závěr byl asi slabý, ale zkusili jsme jet, co to šlo. Závod byl strašně rychlý. Musíme se připravit na donominaci. Bylo dané, že šest lodí postoupí, přijde mi to tvrdé, ale bohužel jsme neobstáli, to je třeba říct," připustil Radoň. Další možnost budou mít na jaře, kdy se v květnu pojede evropská donominace v Duisburgu, kde se do Ria dostanou první dvě posádky.

Z dalších dukláků vyhrál kajakář Radek Šlouf finále B na 500 m.

„Medaile Martina Fuksy, Josefa Dostála a čtyřkajaku jsou důkazem nejen výjimečnosti našich nejlepších borců, ale hlavně systematické dlouhodobé práce. Kluci se na to hodně nadřeli, náš sport na vrcholové úrovni je jen pro tvrďáky. Velké uznání patří osobním trenérům, kteří svědomitě závodníky připravují, a resortnímu armádnímu centru Dukla, které většinu našich reprezentantů zajišťuje kompletně," zhodnotil reprezentační kouč Pavel Hottmar.

Text: Romana Barbořiková
Foto: Ivana Roháčková

1/ Martin Fuksa
2/ Josef Dostál
3/ Bronzová posádka čtyřkajaku – Dostál, Havel, Štěrba, Trefil
4/ Josef Dostál v cíli závodu na 1 000 m
5/ Vzájemná gratulace vicemistrů světa Josefa Dostála a Martina Fuksy

Zlatá čínská zeď

Tak jako předloni v Moskvě vystavěla soupeřkám pomyslnou zeď, za niž nikoho nepustila. Překážkářka Zuzana Hejnová v Pekingu jako první žena dokázala obhájit zlato z mistrovství světa na čtvrtce překážek. V nejlepším čase sezony 53,50 za sebou nechala nejbližší soupeřku Američanku Shamier Littleovou o 44 setin.

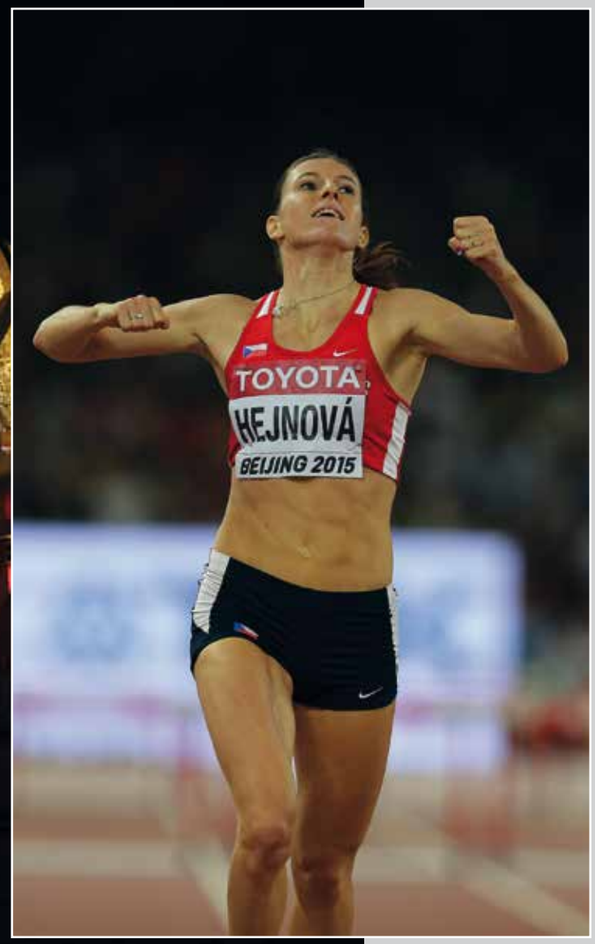

Svěřenkyně Dalibora Kupky v Ptačím hnízdě zachraňovala čest výpravy, která se z Číny nevracela v ideální náladě. Nikdo další už se do elitní šestky nepropracoval.

Hejnovou po pozvolném návratu do špičky povzbudil triumf v Paříži. Rázem se posunula o více než sekundu a získala potřebnou sebedůvěru, že opět může bojovat o nejvyšší příčky. V dalším průběhu sezony už nedala soupeřkám k vítězství ani přičuchnout, ve vítězství proměnila šest následujících startů a v Curychu převzala trofej pro vítězku Diamantové ligy.

„Je pravda, že i v Pekingu jsem viděla soupeřky, jak sedí sklesle ve svolavatelně. To jsem si říkala, že musím vyhrát. Vůbec se nehýbaly, dvacet minut tam seděly. Když je vidím, jak mají skleslé hlavy, dodává mi to sebevědomí," popisovala svůj psychologický náskok už před startem finále. „Po roce 2014 je velká satisfakce, že se takhle vrátila, čemuž věřil málokdo. Vždyť jsme nevěděli, jestli se dá vůbec ještě dohromady," liboval si trenér Kupka.

Opět šla do kolen

I oštěpařka Barbora Špotáková mohla mít nad soupeřkami drobnou výhodu. Finále házela ve stejném sektoru, v němž před sedmi lety získala ve slavné bitvě s Marií Abakumovovou zlato. Jenže letos opouštěla plochu stadionu už v půlce soutěže. Výkon 60,08 m stačil jen na deváté místo a po třetím pokusu klesla světová rekordmanka do kolen. Podobně jako v roce 2008… „Prostě jsem tomu vůbec nevěřila. Úplně stejně jako tehdy," srovnávala.

Přerušena tak byla úctyhodná série, kdy Špotáková od roku 2006 přivezla z každé akce, na niž vyrazila, medaili. Letošní sezona, kterou absolvovala bez trenéra, výsledek na vrcholné akci nepřinesla. „Nebudu smutnit. Pro mě je důležité Rio," vyhlížela útok na třetí olympijské zlato v řadě. Sladší tečku za sezonou jí přineslo finále Diamantové ligy v Curychu, kde si zajistila počtvrté v kariéře vítězství v seriálu.

Pro české oštěpaře letos nebylo Ptačí hnízdo místem zaslíbeným. Z tria svěřenců Jana Železného prošel do finále jediný. Petr Frydrych uvízl s výkonem 74,24 m hluboko v kvalifikaci, nestačilo ani 78,95 m Jakuba Vadlejcha. Ten přitom postupový výkon předvedl, jenže rozhodčí mu odmávali sporný přešlap a marný byl i protest české výpravy.

Vítězslav Veselý si přes problémy se zády hladce vydobyl právo bojovat o obhajobu moskevského zlata. Byl součástí jedné z nejlepších soutěží oštěpařské historie, ale sám k její kvalitě nepřispěl, jak si představoval. Účast v užším finále si zajistil až ve třetí sérii, pokus dlouhý 83,13 m ale už zůstal jeho nejlepším a Veselý skončil osmý.

„Po prvním pokusu mi najel nějaký program, všechno jsem doskakoval do pádu, což je u mě známka toho, že se bojím přešlapu. A už se to vezlo," krčil rameny. Na rozdíl od Špotákové mu nezvedlo náladu ani finále Diamantové ligy, o triumf v seriálu ho v Bruselu připravil Fin Tero Pitkämäki.

Na triumfy nenavázali

Na své velkolepé triumfy z březnové pražské O2 arény příliš nedali vzpomenout Pavel Maslák a Jakub Holuša, oba se loučili nečekaně už po rozbězích.

Pátý muž předloňského MS v Moskvě Maslák skončil jako první nepostupující. Sice předvedl svůj druhý nejlepší výkon sezony 45,16, ale soupeři na tom byli výrazně lépe. Masrahi ze Saúdské Arábie a Jamajčan McDonald se v jeho rozběhu dostali sedm setin pod 44 sekund.

„Takové časy bych čekal spíš ve finále," uznal Maslák. „Zklamaný jsem byl, ale co už, nedaří se každý rok," pravil smířeně český rekordman, jehož čas by na všech předchozích šampionátech na postup stačil.

Holuša si do Číny nepřivezl formu, s jakou o měsíc dříve ve Stockholmu zlepšil český rekord. V závěrečném kole se snažil propracovat dopředu na jednu ze šesti postupových pozic, ale v posledních metrech mu došly síly a skončil osmý v čase 3:43,66. „Najednou se to přese mě překulilo a neměl jsem se tam kudy dostat," litoval svěřenec Jiřího Sequenta.

Koulař Tomáš Staněk (19,64 m), jehož v přípravě trápilo tříslo, i obhájce kladivářského bronzu Lukáš Melich (72,12 m) skončili v kvalifikaci v závěru druhé desítky, a tak se o českou radost postarali už jen skokané. Tyčkař Michal Balner i výškař Jaroslav Bába se sedmými příčkami postarali o druhé nejlepší výsledky české výpravy.

Bába byl na MS ve finále už pošesté a opět držel krok s nejlepšími, když nadějně atakoval i výšku 233 cm. To by byl jeho nejlepší výkon pod otevřeným nebem od zranění kotníku před deseti lety. „Trochu mě to mrzí," přiznával skokan, jenž si nakonec zapsal 229 cm. „Jeden pokus na 233 byl docela těsný, ale v pořadí bych se stejně asi o moc neposunul," věděl.

Český rekordman Balner při svém prvním finále na MS zdolal 565 cm. „S tím jsem strašně spokojený. Vydržel jsem zdravý, dostal se tak daleko, užil si šampionát," liboval si skokan, jehož po šampionátu čekala svatba. Jeho parťák ze skupiny Boleslava Patery Jan Kudlička už tak spokojený nebyl, překonal 550 cm a skončil ve finále třináctý.

Text: Michal Osoba
Foto: Jan Kucharčík

Mistr světa v C1 500 metrů

Fuksa:

Je to paráda. Mám medaile i místo do Ria

Po mistrovství světa v Miláně byl kanoista Martin Fuksa maximálně spokojený. Stal se mistrem světa, byť na neolympijské pětistovce, na olympijském kilometru vybojoval stříbro a s ním i místo na olympiádu do Ria de Janeiro 2016.

V závodu na kilometr jste dlouho vedl, nakonec vás ale Němec Sebastian Brendel předjel. Byl jste i přesto se svým výkonem spokojený?

Určitě. Naprostá spokojenost. Podařilo se mi být dlouho ve vedení. A docela o kus. To se mi ještě nikdy nepovedlo, takže je patrné, že určitého zlepšení jsem dosáhnul. Rozdíl byl minimální. Jsem naprosto spokojený.

Klapla i kvalifikace do Ria. Měl jste v hlavě, že jde i o olympiádu?

Měl jsem v hlavě, že jde o mistrovství světa a chtěl jsem medaili. Fakt, že se to spojilo a mám medaili i místo pro Rio je naprostá paráda. Je to můj sen, pro nějž dělám vše.

Byl to váš dosud nejdůležitější závod kariéry. Bylo to tím jiné?

Byl jsem strašně nervózní. To bylo docela extrémní. Ale je to potřeba. Na startu to spadne. Byl to můj životní závod, to je jasné. Nominace na olympiádu je jednou za čtyři roky, je to nejdůležitější.

Podařilo se vám ale i vyhrát v závodu na 500 metrů. Mistr světa... Jak vám to zní?

Tenhle titul mi chyběl, takže parádně. Všechno dělám kvůli tomuhle, chci stát na stupních vítězů. To, že jsem mohl stát úplně nejvýš, byla paráda.

Text: Romana Barbořiková
Foto: Ivana Roháčková

Všiml jste si, že na rozdíl od závodu na kilometr při pětistovce Brendel nestačil?

Ani ne. Vždycky se snažím jet obyčejný závod. Jednou jsem se po očku podíval doleva, když už bylo asi 200 metrů do konce, tak jsem čekal, že už nastoupí. Naštěstí tam nic nevyjelo. Ale periferně jsem viděl borce zprava, Olega Tarkovského, který hodně dobře vypálil. Naštěstí jsem měl ale víc sil v závěru a povedlo se mi to.

Je radost ze zlata stejná i na neolympijské trati?

Rozhodně. Jsem rád za každou medaili, ať je jakákoliv, když je zlatá a ze světa, je to parádní, protože žádnou takovou ještě nemám.

Byl to pro vás v Miláně šampionát snů?

Ten by byl, kdybych tady dvakrát vyhrál... Ale ne, jsem skromný, jakmile získávám medaile, je to parádní a jsem za to vděčný. Celoroční práce se na závodech ukáže, a když se mi povede na každém získat minimálně jednu medaili, je to úžasné.

Mistryně světa na 400 m překážek

Hejnová:

Tohle asi nikdo nečekal

Text: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

Tak podobné a přece úplně jiné jsou dvě zatím životní sezony překážkářky Zuzany Hejnové. V roce 2013 stejně jako letos vybojovala zlato na mistrovství světa a ovládla Diamantovou ligu, ale cesta, kterou mezitím ušla, byla náročnou zkouškou pro její tělo i mysl. Po loňské zlomenině zánártní kůstky a potížích s patou se dokázala vrátit do špičky.

Vážíte si letošních úspěchů ještě víc než předloňské sezony, kdy jste zůstala neporažena?

Letos jsem musela určitě víc bojovat, tím je pro mě tahle sezona cennější. Po tom, co jí předcházelo, tohle asi nikdo nečekal, já vůbec.

Takže i Peking je pro vás víc než Moskva?

V Pekingu byla hrozně těžká cesta k titulu. Vážím si ho mnohem víc než v Moskvě, obhájit je těžší... Tlak byl velký a celý loňský rok hrozný. Ani letos se to nevyvíjelo moc růžově.

V Pekingu jste říkala, že na jaře by vás nenapadlo, že vyhrajete mistrovství světa. Diamantová liga pro vás byla asi ještě větší sci-fi, Spencerová vedla o deset bodů...

Vůbec by mě nenapadlo ani jedno z toho. Po zranění jsem začala běhat, v tu dobu bych byla ráda za finále na světě s tím, že se pokusím vrátit na olympijskou sezonu. A mně se povedlo oboje, což je úplně neskutečné, hrozně si toho vážím, protože to nebylo zadarmo.

Stvrdila jste svou nadvládu nad čtvrtkou překážek. Když jste fit, nikdo na vás nemá.

Je to skvělé, nikdy jsem v něco takového nedoufala. Když jsem byla mladší a vyhrávala mládežnické šampionáty, říkala jsem si, že snad ani není možné získat zlato i mezi dospělými, natož to zopakovat. Nemusím trénovat jako šílená, letos jsme trochu zvolnili a na titul to stačí, ale na olympiádě budou všichni lépe připraveni, bude třeba víc zatrénovat. Jen musím být zdravá, jakmile mě něco trápí, nejsem schopna trénovat a výsledky nejsou...

Nepřekvapuje vás, jak jasně světu vládnete? Už v Moskvě jste vyhrála o parník...

V Pekingu o půl... V Moskvě jsem běžela rychle, zlato většinou viselo takhle vysoko, v Pekingu neviselo, ale to bylo vidět během celé sezony, že holky nic moc neběhaly. Proto jsem taky doufala, že můžu získat zlato já. Proč by ho měl získat někdo jiný, když jsem se soupeřkami byla schopná úspěšně bojovat na Diamantových ligách?

Bylo po Pekingu těžší na finále Diamantové ligy v Curychu naladit hlavu nebo tělo?

Oboje. Po Pekingu jsem toho nestihla moc natrénovat, byla jsem celá bolavá. Do toho jsem musela přinutit hlavu, aby se nastartovala a motivovala. Ale šla jsem do závodu s tím, že ho chci vyhrát, a to se povedlo.

Náročný rok zakončil skifař Ondřej Synek dalším triumfem. Na mistrovství světa na francouzském horském jezeře Aiguebelette vybojovoval svůj čtvrtý titul šampiona, když ve finále porazil Novozélanďana Mahého Drysdala o 34 setin vteřiny, nejtěsnějším rozdílem vzájemných soubojů. Stejně jako lehký noncox Jan Vetešník, Ondřej Vetešník, Jiří Kopáč, Miroslav Vraštil vybojoval olympiádu v Riu.

Počtvrté zlatý

Z velkých potíží se Ondřej Synek vypracoval k velké euforii. Tahle sezona pro něj začala překvapivou prohrou na mistrovství Evropy s Chorvatem Damirem Martinem, následovaly závody Světového poháru ve Varese a v Lucernu, kde nebyl na stupních vítězů. Vše ale bylo zapomenuto, když v Aiguebelette odrazil závěrečný nápor Mahého Drysdala.

„Sezona pro mě nezačala vůbec dobře a v zimě jsem měl nějaké zdravotní problémy. Světové poháry jsem pak bral jako přípravu a vše soustředil na to, abych uspěl na mistrovství světa, což se povedlo. Takovým způsobem, ve který jsem ani nedoufal," líčil Synek.

Čtvrtým titulem světového šampiona se v historických tabulkách skifařů přiblížil právě Drysdaleovi, který spolu s Němcem Peterem-Michaelem Kolbem drží s pěti zlatými medailemi rekord.

„Drysdale útočil na šestý titul a byl by z něj historický veslař. Zase jsem mu to o kousek oddálil. A mám šanci, že bych jím jednou mohl být já. To mě potěšilo," radoval se Synek.

V dvaatřiceti letech má Synek před sebou stále příjemnou perspektivu. V nejbližší budoucnosti se ale hodlá zaměřit na jiný terč.

„Já mám teď cíl vyhrát olympiádu, co bude potom, se uvidí," usmívá se Synek. „Je to povzbuzující. Hlavně že vím, že jsem z toho nevypadl, že jsme toho moc špatně neudělali. Je to povzbuzující směrem k olympiádě. Byl jsem dvakrát druhý, mám velkou motivaci vyhrát. Tohle mě v tom jen utvrzuje, získal jsem další zkušenosti."

Lehkáči do Ria

Na světovém šampionátu si vybojovala postup na olympiádu ještě posádka lehké čtyřky bez kormidelníka Jan Vetešník, Ondřej Vetešník, Jiří Kopáč, Miroslav Vraštil, která skončila čtvrtá ve finále B, celkově na desátém místě.

„Docela jsme si závod užili. Možná že kdyby byl delší, tak se posuneme ještě kousek dopředu," líčil Miroslav Vraštil. „Raději bychom samozřejmě jeli finále A, ale to chce každý. Upřímně řečeno, myslím si, že na letošním mistrovství světa jsme na to ještě neměli. Budeme však muset na tom směrem k olympiádě zapracovat. Cíl musí být jasný – finále A!"

Další posádky v boji o olympiádu neuspěly. Čtyřka bez kormidelníka Jan Pilc, Adam Štěrbák, Martin Basl, Matyáš Klang skončila celkově sedmnáctá, dvojskif Michal Plocek, David Jirka obsadil osmnácté místo.

Dvojka bez kormidelníka Jan Lapáček, Lukáš Helešic nepostoupila do čtvrtfinále, neolympijská dvojka bez kormidelníka lehkých vah Jan Hájek, Michael Humpolec skončila devátá.

Text: Martin Hašek
Foto: František Piškule a Ivana Roháčková

Synek:

Nejvíc vybojovaná medaile!

Pro skifaře Ondřeje Synka to byl jeden z nejtěžších roků kariéry. Zatímco v sezoně se mu příliš nedařilo, z mistrovství světa ve francouzském Aiguebelette po strhujícím boji s životním rivalem Mahém Drysdalem přivezl svůj čtvrtý titul světového šampiona.

Co pro vás tohle zlato znamená?

„Je to asi nejvíc vybojovaná medaile, protože v začátku sezony se mi nedařilo. Po Lucernu mě všichni odepsali, i na mezinárodním poli. I tak jsme si s trenérem nepřestali věřit, doufali jsme, že se nám povede dostat zpátky."

Kdy se to otočilo?

„Já jsem měl furt blbé myšlenky, ale trenér mi říkal, že je to v pohodě, že jsme dobře trénovali. Potom to nějak šlo. Nejvíc se to zlomilo, když jsme byli v létě v Livignu na soustředění. Tam se nám to povedlo, to byl zlomový okamžik."

Myslíte, že jste Drysdala finálovým výkonem překvapil?

„Drysdale absolutně nepočítal, že bych takhle mohl jet. Myslím, že to malinko podcenil. Na Litevce si věřil, že ho v konci předjede, se mnou nepočítal. Za posledních asi patnáct let to byl nejtěsnější dojezd skifařů o zlatou medaili na mistrovství světa. Bylo mezi námi 34 setin… Všichni mě už hodili přes palubu, hodně lidí mi nevěřilo. Nakonec se to takhle povedlo."

Hecovali jste se?

„Čtrnáct dní před šampionátem mi psal, jestli jsem našel zpátky svoje kouzlo. Tak jsem mu odepsal, že se cítím dobře a že udělám všechno pro jeho stříbrnou medaili. Pak už mi neodepsal."

Jaký je to v cíli pocit být počtvrté mistrem světa?

„Věděl jsem, že bude potřeba jet od začátku. Za 15 let je to na mistrovství světa ve finále ve skifu nejtěsnější dojezd. Já v cíli ani nevěděl, že jsem vyhrál. Strašně mi tuhly ruce, hrozně mě bolí nohy, ale jsem rád, že jsem Drysdalovi sebral možnost vyhrát pošesté mistrovství světa, tím by se totiž stal nejlepším veslařem v historii. Tak jsem mu to oddálil!

Čím se odměníte?

„Manželka mi slíbila tiramisu, to umí výborně. Pak ale nastupuju do práce. Musím koupit kari síť a mix. Kámoš mi vykopal díru na bazén, tak musím položit základovou desku. Hrozně se na to těším, manuální práce mě baví."

A plány do olympijské sezony?

„Přípravu měnit nebudu. Zlatá medaile mi z olympiády jako jediná chybí a já nechci být zase stříbrný. Teď všichni viděli, že i když se v sezoně nedaří, na čemž měly podíl i zdravotní potíže, tak se to dá dohnat.

Text: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

Mistrovství světa juniorů a do 23 let v dráhové cyklistice

DUHOVÝ DRES a navíc dvě stříbra

Vystoupení sprintera Jiřího Janoška na juniorském světovém šampionátu v kazašské Astaně nemá v historii české dráhové cyklistiky obdobu. Člen Dukly Brno vybojoval koncem srpna duhový dres mistra světa v neolympijském kilometru s pevným startem. Tím obhájil loňský triumf, navíc přidal dvě stříbrné medaile a v týmovém sprintu skončil čtvrtý.

V červenci na MEJ v Aténách vybojoval Jiří Janošek stříbra v keirinu a závodě na 1 km s pevným startem. Nyní ke zlatu z kilometru přidal druhá místa v keirinu a sprintu, tedy v olympijských disciplínách, a o to je jeho úspěch cennější. Již první den MSJ s Josefem Junkem a Martinem Čechmanem sahal po medaili v týmovém sprintu, ale české trio v bitvě o bronz těsně zaostalo za Poláky.

Potom už následovala Janoškova medailová smršť. Do finále keirinu se probojoval bez zaváhání a nestačil pouze na Australana Radzikiewicze. Český úspěch pečetil pátým místem Čechman. „V Astaně jsem chtěl obhájit zlato na kilometru a kromě toho jsem počítal s další medailí v keirinu. Nakonec se povedlo vybojovat tři placky, takže bilance z šampionátu je vynikající," pochvaloval si rodák z moravské Kelče.

„V keirinu jsem byl trochu naštvaný na Australana, protože mi na pásce skočil, ale za pár hodin mi došlo, že tohle stříbro je vynikající úspěch," vzpomínal osmnáctiletý mladík. Pak už se dočkal titulu. V pevném kilometru nenašel přemožitele a obhájil tak duhový dres, který před rokem navlékl v jihokorejském Kwangmjongu. Janošek zvládl kilometr za 1:02,2 minuty, druhého Rusa Vasjuchna zdolal skoro o půl sekundy.

A to nejlepší si závodník se svalnatými stehny nechal na závěr šampionátu. Ve sprintu si dojel pro další stříbrnou medaili, když prohrál pouze s obhájcem titulu Park Je Onem z Koreje. „Sprint považuji za královskou disciplínu dráhy. Oproti loňsku se mi v něm podařilo udělat velký skok směrem dopředu," poznamenal Janošek.

„Jirka předvedl parádní vystoupení. Famózní výkony a skvělé časy. Zvládl časově náročný program, když ani v jednom z pěti soutěžních dnů neměl prostor k odpočinku," chválil svého svěřence Zdeněk Nosek. Jejich spolupráce však úspěšným šampionátem skončila, protože Jirka Janošek přechází do kategorie mužů do 23 let. „Není čas na nostalgii, jsem trenérem juniorů, takže mě každý rok opouštějí nadějní závodníci," konstatoval kouč.

Sára Kaňkovská se zaskvěla bronzem

V Astaně zazářila i Sára Kaňkovská. Sedmnáctiletá dívka vyšperkovala debut mezi juniorkami bronzem v keirinu. Na MSJ startovala ještě s dvojčetem Emou a podle jména je jasné, že pocházejí ze slavného cyklistického klanu Kaňkovských. Jejich strýc Alois slavil titul mistra světa v omniu, druhý strýc Jiří postavil cyklistický tým, jejich otec Martin závodil na horských kolech a nyní dělá v Dukle mechanika.

Sice dcery před náročným sportem varoval, ale nedbaly na něj. „Bronz jsem rozhodně nečekala, výsledek považuji za velký úspěch," přiznala Sára Kaňkovská, kterou čeká ještě další rok v juniorské kategorii, v níž by mohla na medaili z Astany navázat. „Všichni závodníci předvedli v rámci možností maximum. Se Sárou jsme na stupně vítězů vůbec nepočítali. Velký potenciál má i další prvoročák Martin Čechman," dodal trenér Nosek.

Text: Milan Novotný
Foto: archiv ASO cyklistiky Dukla Brno

1/ Janošek – semifinále keirin
2/ Kaňkovská – start kvalifikace na 200 m
3/ Stříbrný Jiří Janošek
4/ Janošek a trenér Nosek
5/ Bronzová Sára Kaňkovská
6/ Česká výprava při vyhlášení zlatého Janoška zpívá hymnu

Kuf cíloval se vztyčeným zraněným ukazováčkem

Berlín moderním pětibojařům i přes tropické teploty z přelomu června a července svědčil. Z mistrovství světa si reprezentace složená výhradně ze závodníků Dukly Praha přivezla titul ve smíšené štafetě, kterou tvořila dvojice Natálie Dianová a Jan Kuf.

Právě tito závodníci a spolu s nimi i David Svoboda se na mezinárodní scénu vraceli po nemalých zdravotních potížích. Pro olympijského vítěze z Londýna, jenž se až začátkem roku zbavil chronických bolestí v noze, bylo pozitivní, že si v dějišti MS zazávodil už v polovině května na otevřeném mistrovství Německa a po dlouhé době si tu připomněl, jak chutná vítězství.

Vezměme ale berlínské dny popořadě. Až jízda ukončila medailové naděje Jana Kufa a Martina Bilka ve štafetě. Bronzový z individuálního závodu na loňském šampionátu Kuf se k závodění vrátil poté, co si na dubnovém turnaji kordistů roztříštil ukazováček na pravé ruce. Navzdory tomu zašermoval s druhou nejlepší bilancí 12:5. Už předtím Češi uspěli v plavání. Martin Bilko, jehož poslední dobou trápila záda, si zaplaval osobní rekord. Jenže nezvládli koně, a to znamenalo propad z medailových výšin na deváté místo.

Trenér Jakub Kučera Kufa do individuálního závodu ještě nepustil. Do finále se probojovali David Svoboda a Ondřej Polívka. Prvně jmenovaný obsadil solidní osmé místo. „Vnímám to tak, že jsem zpátky, že se můžu měřit s nejlepšími. Ještě ne s těmi prvními, ale mám pocit, že rozdíl je malinký a že ho můžu rychle docvaknout. Mockrát jsem v desítce na mistrovství světa nebyl, takže jsem moc spokojený," pochvaloval si.

Jeho kolega si připsal devatenácté místo a kouč jeho výkon ohodnotil slovy: „Pole je tak vyrovnané, že ve struktuře výkonu vidím navíc dvě a půl vteřiny ve vodě a jednu chybu na koních. Ve finále byl Ondra čtvrtý v kombinované disciplíně, v níž byl v semifinále druhý. To je pro něj signál, že v běhu je zpátky. V šermu také udělal krok dopředu, a o to se může opřít."

Třetím navrátilcem byla Natálie Dianová, která byla mimo dva roky kvůli různým zdravotním trablům. V závodě, v němž skončila na dvanácté pozici, předvedla bezchybnou jízdu, naopak nejvíc ztratila v šermu. „Když někdo dva roky nezávodí a podá takový výkon na mistrovství světa, musíme být spokojeni," poznamenal Kučera.

Dianová svou kvalitu dokázala hned následující den ve smíšené štafetě, kde spolu s Kufem vybojovali skvělé zlato, což byl první český titul na MS od roku 2009. Podařilo se jim to díky vyrovnaným výkonům, špičkové jízdě a téměř bezchybné střelbě mužské poloviny páru. Natálka měla při tom mezi individuální soutěží a štafetou jen půl dne odpočinku. „Ale chtěla jsem závodit. Připadala jsem si jako dostihový kůň, kterého dlouho drželi ve stáji a teď ho vypustili na dráhu," smála se.

Honza zase přidal výbornou střelbu a nedal dotírajícímu Rusovi šanci. Před cílem vztyčil k nebi na znamení vítězství zraněný ukazováček, proběhl páskou a objal se s Dianovou. „Trochu jsem se kvůli prstu bál šermu, ale vyšlo to. A střelba vypadala dobře už na tréninku. Je to povzbuzení. Pomohlo mi, že jsem na šampionát nepřijel s velkým očekáváním. Netrénoval jsem pořádně dva měsíce, tohle byla hlavně zkouška."

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková a Filip Komorous

1/ Jan Kuf a Natálie Dianová
2/ Jan Kuf při tréninku parkuru

Svoboda a Kuf mají Rio, družstvo bralo bronz

I na druhém letním vrcholném podniku moderních pětibojařů se česká reprezentace prosadila na stupně vítězů. Na mistrovství Evropy v britském Bathu vybojovalo bronzovou medaili družstvo mužů ve složení David Svoboda, Jan Kuf a Ondřej Polívka.

Prvně jmenovanému navíc utekl druhý bronz v soutěži jednotlivců, když ho od medaile dělil jediný bod. Spolu s Janem Kufem, který obsadil devátou příčku, ale splnili kritéria Mezinárodní unie moderního pětiboje UIPM a získali jistotu startu na OH 2016 v Riu.

Davida Svobodu výsledek i přes nepopulární čtvrté místo uspokojil. „Je to vlastně výhra," radoval se olympijský vítěz z Londýna. „V šermu to byl dobrý výsledek, v plavání taky. Jízdu jsem zvládnul slušně, v kombi jsem dobře běžel i střílel. Těm třem přede mnou se to sešlo ještě o kousek líp."

Jan Kuf si druhou medaili v sezoně – na začátku prázdnin vybojoval na MS v Berlíně titul ve smíšené štafetě s Natálií Dianovou – užíval. „Splněná kvalifikace na olympiádu, bronz z družstev! Po všem, co se letos se mnou dělo, to nemohlo dopadnout líp," narážel na vážné zranění prstu, které si zjara přivodil na šermířském turnaji.

Ondřej Polívka, třetí člen bronzového družstva, skončil na 22. místě, David Kindl byl třiatřicátý. Jejich vystoupení zhodnotil reprezentační trenér Jakub Kučera. „Ondrovi chyběly síly, které musel vynaložit na postup z kvalifikace. Dobrá jízda, slušné plavání, průměrný šerm, v kombi už mu to ale neběželo tak, jak normálně umí," sdělil kouč.

„Pro Davida Kindla byl už obrovským úspěchem postup do finále. Kvalifikace ho stála spoustu sil a ve finále dělal, co mohl," pokračoval Kučera. „Individuální medaile nám sice unikla, ale cenný kov družstva je v této konkurenci vynikající. David Svoboda se lepší závod od závodu a znovu ukázal, že když je stoprocentně fit, musí s ním všichni počítat."

Potíže s kolenem v průběhu šermířské části finále bohužel zastavily Natálii Dianovou. V Bathu vydala poměrně dost sil v kvalifikaci. Po ní strávila čtyři hodiny na dopingu, a to se negativně podepsalo na regeneraci před finálovým závodem. Při prvních příznacích problémů ji realizační tým ze soutěže raději stáhnul.

„Úvodní plavecká stovka byla ještě v pořádku, ale ve druhé přestaly Natálce fungovat nohy. Zkusila ještě šerm, ale brzy bylo jasné, že nemá smysl, aby pokračovala," popisoval Kučera sled událostí. „Svaly měla přetížené a panovalo riziko, že si přivodí zranění, kvůli němuž by mohla přijít o příští sezonu. Udělali jsme jediné rozumné rozhodnutí."

Na světový titul ve smíšených štafetách na ME nově sestavená dvojice Eliška Přibylová – Ondřej Svěchota nenavázala. O možnost bojovat o lepší umístění přišli v šermu. „Aby mohli závodit s nejlepšími, museli by zašermovat s aktivní bilancí. To se jim ale vůbec nepovedlo," konstatoval Kučera.

O poznání lépe si vedli Martin Bilko a Jakub Hrudka, kteří skončili v mužské štafetě šestí. Dlouho dokonce živili medailové naděje, ale ty se rozplynuly při parkuru. „Jelo se v chladu a dešti. Jakub zajel bezchybně, ale Martin koně nezvládl. Byl hodně obtížný," posteskl si trenér.

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

1/ Svoboda po vítězném zásahu v šermu
2/ David Svoboda a Ondřej Polívka

Hilgertová vládne *i s novými modely*

V roce 1989 získala Štěpánka Hilgertová na mistrovství světa ve vodním slalomu svou první medaili. A o 26 let později stála na šampionátu v Londýně opět na stupních, dokonce na tom nejvyšším po závodě hlídek. Česká hymna hrála v areálu Lee Valley hned čtyřikrát, individuální zlata si odvezli kajakáři Kateřina Kudějová a Jiří Prskavec.

Sobota byla pro sedmačtyřicetiletou legendu dnem plným emocí. Mrzutost z očekávaného vyřazení v semifinále nahradilo překvapení z těsného postupu, drobné zklamání z chyb ve finále pak vyměnila radost z triumfu v závodě hlídek.

V postup nevěřila

Po své semifinálové jízdě seděla s manželem Lubošem na trávě pod velkoplošnou obrazovkou, sledovala jízdy soupeřek. Na startu byly dvě nejlepší po kvalifikaci Corinna Künhleová z Rakouska a Francouzka Emilie Ferová, Hilgertové patřilo poslední postupové desáté místo. Obě favoritky ale své jízdy pokazily a dvojnásobná olympijská vítězka do finále proklouzla. „Moc tomu nerozumím, že to tam nechaly," přiznávala.

Ve finále zajela osmou nejlepší jízdu. „Trochu chyběly síly, i když jsem byla odhodlaná je ze sebe vyždímat," přiznávala. Náladu si dokonale spravila v hlídkách, v nichž triumfovala s Veronikou Vojtovou a Kateřinou Kudějovou, která tak dvěma zlatými napodobila Hilgertové počin z roku 2003 v Augsburgu.

„Také mi Vanda Štěpánková poslala na Facebook fotku nás tří z Augsburgu a psala, že je pěkně štvu s Irčou (Pavelkovou), jak je vyměňuju pořád za mladší modely a stále vyhrávám, ale že to tedy při sklence vína zkousnou," usmívala se Hilgertová.

Vyjeli olympiádu

Příliš se na šampionátu nevedlo elitním českým deblkánoím, které neprošly do finále. Ondřej Karlovský s Jakubem Jáněm nasbírali šest trestných sekund a 14. místem alespoň vybojovali pro Česko místenku v olympijském Riu.

Druhá dvojice celkového hodnocení Světového poháru Jonáš Kašpar s Markem Šindlerem v semifinále chybovala a velkou ztrátu už nemohla dohnat. „První část trati byla super, spodek také dobrý, ale jedna kombinace nám nevyšla," litoval Šindler. „Přitom sezona to byla povedená, z nějakých čtrnácti startů se nám nepovedly dva, ale teď to hrozně mrzí," přiznával krátce po dojezdu.

Texty: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

Mimo finálovou desítku, ale rovněž s olympijskou místenkou, skončili kanoisté, 15. Michal Jáně a 26. Tomáš Rak. Singlkanoistka Monika Jančová neprošla z kvalifikace, ale bez medaile nezůstala, v závodě hlídek spolu s Hoškovou a Fišerovou získala stříbro.

1/ Mistryně světa na stupních vítězů – Vojtová, Kudějová a Hilgertová
2/ Vítězná hlídka 3× K1 ženy – Kudějová, Hilgertová a Vojtová
3/ Deblíři Dukly s trenérem

Počtvrté šampionem *na kilometru*

Text a foto: Ivana Roháčková

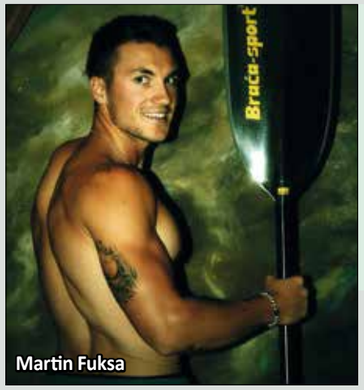

Martin Fuksa

Kanoista Martin Fuksa se počtvrté v řadě stal mistrem Evropy do 23 let na olympijském kilometru. V prvním finálovém dni šampionátu v rumunském Bascově získal zlato na kilometru, druhý den přidal stejný kov na poloviční trati a mistrovství završil stříbrem na dvoustovce. Poprvé v kariéře tak získal na ME v této věkové kategorii tři cenné kovy. Titul na kilometrové trati získal také duklák Jakub Špicar s Jakubem Zavřelem na deblkajaku.

Fuksa už má letos ze závodů na 1 000 metrů stříbro z Evropských her i z mistrovství světa a zlato ze světového šampionátu do 23 let.

„Od začátku se tady opravdu necítím dobře, jak na vodě, tak po zdravotní stránce. Naštěstí se to den co den maličko zlepšuje. Proto jsem sám nevěděl, jakou taktiku zvolím do finále. Tak jsem nezvolil žádnou, prostě jsem jel a byl jsem zvědavý, kam až mi to vydrží," popsal mistr světa mezi seniory na pětistovce.

Zvítězil o čtyři desetiny sekundy před Rusem Alťuchovem. „Do finiše jsem si ještě pár sil nechal, naštěstí jsem je ani nemusel moc použít. Jsem moc rád, že to takhle dopadlo a počtvrté za sebou jsem mohl na kiláku vyhrát," dodal Fuksa.

Jakub Špicar

Po stříbru z mistrovství světa do 23 let ozdobili sezonu tentokrát zlatem Jakub Špicar s Jakubem Zavřelem na deblkajaku. „Start se povedl, ale pak nám ostatní ujeli. Nám se prvních čtyři sta metrů moc dobře nejelo, bylo to takové uplácané. Ale pak už jsme se v tom porovnali a loď začala zase jet tak, jak má. Šli jsme do soupeřů, zase jsme byli ve hře o medaili." Na kajaku na 500 m pak přidal bronz.

Bronzovou medaili se Zavřelem vyjel na deblkajaku 500 metrů ještě Tomáš Veselý.

MEDAILE A TITULY *pro mladé vodní slalomáře*

Posledním závodem sezony pro juniory a třiadvacítku ve vodním slalomu bylo mistrovství Evropy v Krakově. Mladí reprezentanti Dukly Brandýs nad Labem získali hned několik medailí. Ze zlata se radovala singlkanoistka Monika Jančová i tým kajakářek do 23 let. V juniorech svou první velkou medaili vybojoval bronzový Alexander Maikranz.

Pro juniorského kajakáře Alexandra Maikranze byl šampionát premiérou na evropské scéně. Během napínavého finále se dlouho držel na medailových pozicích. O bronzu českého závodníka rozhodl dotek branky favorizovaného Slováka, který šel ve výsledcích za Maikranze.

Text: Pavlína Zástěrová
Foto: ASO Dukla Brandýs nad Labem

Titul mistryně Evropy si dovezla singlkanoistka Monika Jančová. Třiadvacetiletá závodnice se na stupně vítězů postavila s další českou reprezentantkou Janou Matulkovou, pro kterou byl Krakov vůbec prvním mistrovstvím Evropy do 23 let. „Když jsem byla druhá a startovala už jen Španělka, uvědomila jsem si, že budu mít placku. Byl to skvělý závod plný emocí," radovala se z bronzu Matulková.

Hymna zahrála také českým kajakářkám do 23 let. Spolu s teprve sedmnáctiletou Kateřinou Duškovou z USK porazily slalomářky z Dukly Pavlína Zástěrová a Barbora Valíková dalších dvanáct týmů a stouply si při vyhlašování na nejvyšší stupínek. V individuálním závodě si jako jediná kajakářka U23 vybojovala finále čtvrtým nejrychlejším časem Pavlína Zástěrová. Finálová jízda s několika chybami ale na medaili nestačila.

Medailisté Monika Jančová, Alexandr Maikranz a Jana Matulková s trenéry Janem Vondrou a Pavlem Foukalem

Mistrovství Evropy a mistrovství světa horských kol

Bronzová jízda Ondřeje Cinka

Zatímco na mistrovství Evropy horských kol v italských Dolomitech reprezentanti Dukly nenavázali na předchozí výsledky z letošní sezony, tak na světovém šampionátu v Andoře si Ondřej Cink dojel pro bronzovou medaili. Pro tohoto čtyřiadvacetiletého bikera je to jeho životní úspěch a pro českou cyklistiku první medaile v této kategorii od roku 2011, kdy se mistrem světa stal Jaroslav Kulhavý. Ten tentokrát v obou závodech krátce po startu ze zdravotních důvodů odstoupil.

1

Medaile jen pro štafetu

Na mistrovství Evropy v italském Alpagu si pro jedinou medaili dojela dukelská štafeta, která skončila třetí. Nad její síly byli jen Švýcaři, na které naše kvarteto ztratilo 15 vteřin, a noví šampioni Němci, jejichž čas byl o minutu a pět vteřin lepší. Na prvním úseku jel výborně Jan Vastl a po něm i Matěj Průdek, jehož sestra Barbora sice v obrovské konkurenci neudržela třetí pozici, ale Kulhavý ze sedmé příčky dokázal dojet až pro bronz. „Jsem moc rád, že se mi to podařilo, ale není to jen moje zásluha. Potvrdili jsme, že máme silný tým," řekl po projetí cílem olympijský vítěz.

Velice dobrý závod zajel v kategorii U23 Jan Vastl, který skončil čtvrtý, jen těsně pod stupni vítězů. Velký český talent, který od loňska sbírá zkušenosti v italské stáji Bianchi Lidro Drain, hned od začátku útočil na přední umístění, dlouho se držel na třetí příčce a teprve v závěru ho předjel jeden z Belgičanů. „Mým přáním byla medaile, ale neměl jsem dnes zrovna nejlepší nohy. Ztrácel jsem hlavně v prudkých kopcích. Mrzí mě, že jsem neudržel třetí místo, ale musím být spokojený, i čtvrtá příčka je výborná," dodal Vastl.

Jan Škarnitzl odjížděl do Itálie jako obhájce bronzu z loňského roku, ale na nejlepší závodníky starého kontinentu nestačil a skončil až na 26. místě. „Před rokem jsem jel svůj zcela výjimečný závod, letos jsem se od startu až do cíle trápil," zhodnotil stručně své vystoupení.

Zatímco Ondřej Cink dal přednost přípravě na MS, tak v Alpagu nechyběl olympijský vítěz Jaroslav Kulhavý. Vedoucí biker průběžného pořadí Světového poháru však pro bolesti břicha musel ze závodu odstoupit. Naděje Terezy Huříkové pak skončily hned několik metrů po startu, kdy přetrhla řetěz.

První triumf mezi elitou

Světový šampionát v Andoře se třem duklákům nevydařil. Kulhavý i Škarnitzl vzdali a Huříková skončila až na 45. místě, když ji rozhodčí po ztrátě jednoho kola zastavili. Zato triumfální jízdou zazářil Ondřej Cink, který je ozdoben titulem světového šampiona do 23 let, ale mezi elitou je to jeho první pódiové vystoupení. Ve svém životním závodě dlouho držel krok s vedoucí dvojicí Absolon – Schurter. „V kopcích jsem se cítil skvěle, ale trať poznamenal déšť a ve sjezdech jsem trochu klouzal," líčil své pocity z trati.

Když mu Francouz s Italem ujeli, tak se soustředil na udržení třetí příčky. Nebylo to snadné, Němec Fumic byl blízko. „V nájezdu do posledního kola jsem věděl, že v kopci mu musím ujet. Šlapal jsem nadoraz a zároveň věřil, že vydržím. Je to fantazie," neskrýval po závodě obrovskou euforii a zároveň připomněl, že na šampionát soustředil maximální pozornost už od poloviny sezony.

„Po změně trenéra a třetím místem v jednom ze závodů Světového poháru jsem získal potřebné sebevědomí a před šampionátem si hodně věřil. Absolvoval jsem několik soustředění ve velké nadmořské výšce, abych do Andory, která leží dva tisíce metrů nad mořem, přijel co nejlépe připraven a měl i reálnou medailovou šanci. Bronz je pro mě parádní odměnou," usmíval se plný oprávněné radosti.

V kategorii U23 se představil Jan Vastl, a přestože myslel na umístění v TOP 5, tak nakonec i s osmým místem byl spokojený. „Nadmořská výška mi nevadila, připadal jsem si jako na šumavském Zadově. Horší bylo, že ve třetím kole jsem měl problémy s řazením, vypadl jsem z tempa i z první pětky. Zpočátku pršelo a po dešti se v kluzkém terénu začalo dost běhat, což také nebylo pro mě to pravé ořechové," netajil své dojmy talentovaný biker.

2

3

4

Kulhavý jel se zlomeným žebrem

Zato Jaroslavu Kulhavému po ME ani v Andoře štěstí nepřálo. Vysokohorské podmínky byly pro něj nepřekonatelnou překážkou a hned na prvním kopci ze závodu odstoupil. A navíc jel se zlomeným žebrem, což byl samozřejmě další obrovský handicap.

„Před týdnem jsem měl sice kolizi, ale nebylo to nic vážného. Věděl jsem, že nejsem stoprocentně fit, cítil jsem to při dýchání, a hlavně pak když se člověk obrací na posteli. Před cestou do Andory jsem však lékařské vyšetření už nestihl, verdikt doktorů jsem se dověděl až po návratu domů," vrací se olympijský vítěz k prvním dnům po svém zranění.

Na start závodu se sice dostavil, ale velice brzy se stal jen divákem. „Do bojů o medaile jsem nešel s tím, že to „zabalím" tak brzy, jak se nakonec stalo. Zlomené žebro se sice ozývalo, ale mým neřešitelným problémem byla nadmořská výška spojená s astmatem. Nebyl jsem schopný se nadechnout. A když jsem viděl, že řada soupeřů mě předjíždí, tak jsem si řekl, že nemá smysl pokračovat. Byl jsem z toho rozladěný, vždyť mistrovství světa je vrcholem sezony, ale jiné řešení nebylo," zdůrazňuje nejlepší český biker.

Podobným zraněním si Kulhavý ve své kariéře prošel už několikrát, takže dobře ví, co ho čeká. „Neznamená to, že budu jen v klidu odpočívat. Jezdit však hodlám jen pro radost a v lehčím terénu. A někdy kolem 10. října mě čeká testovací start v olympijském Riu, kde nechci chybět. Olympiáda je pro mě obrovskou motivací a vše, co s ní souvisí, je pro mě prioritou," dodal krátce po smutném mistrovství světa opět optimisticky naladěný špičkový cyklista.

1/ Bronzový Ondřej Cink
2/ Český tým na ME v Itálii
3/ Kulhavý, Vastl, Průdková, Průdek – 3. místo ve štafetě na ME v Itálii
4/ Tereza Huříková s přetrženým řetězem

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

Mistryně světa v maratonu kajakářek

Kožíšková: NESKUTEČNÝ SEN se stal skutečností

Se dvěma medailemi z mistrovství světa v maratonu se vrátila kajakářka Anna Kožíšková. Původně tímto závodem chtěla završit svou kariéru, jenže když v Maďarsku, v zemi posedlé rychlostní kanoistikou porazila domácí favoritku a několikanásobnou královnu této disciplíny Renátu Csayovou, rozhodla se s chutí dál rozšiřovat svoji sbírku medailí, do které poprvé po deseti letech závodění na šampionátech v maratonu přidala zlato.

„V roce 2017 je mistrovství světa v Jižní Africe, kde trénuju. A když budu zdravá a bezdětná, ráda bych tam jela. Maratony mě naplňují tím, že jsou delší. I kdybych skončila s rychlostní kanoistikou, vždycky mě to k nim potáhne," říká devětadvacetiletá Kožíšková, která často sedí i v posádce čtyřkajaku a z rychlostní kanoistiky má ze Světových pohárů medaile ze závodů na pět kilometrů.

V Györu byla pro závodníky připravena náročná trať s obtížnými písečno-bahnitými přeběhy z kopce do kopce. „Trať se zprvu zdála být hodně nevyzpytatelná a náročná, řeka Rába byla úzká, mělká a byl citelný proud a dost foukalo. Měla jsem dva dny na to jí prozkoumat, popřemýšlet nad záludnými místy, osahat si přeběhy, vyzkoušet běh s lodí a doladit formu a dopřipravit lodě. Štelování lodí a jejich přípravě jsme věnovali hodně času už v Praze. Maratonská loď má jinou váhu než rychlostní – kajak váží 8 kg a deblkajak 12 kg, je třeba do lodí umístit pumpy, které odčerpávají vodu z kajaků v rytmu pádlování a seřídit řádně řízení i kormidlo," popsala Kožíšková důležitost správné přípravy před závodem.

Do dvouhodinového závodu a 26 kilometrů náročné dřiny se šesti přeběhy, během níž pije iontové nápoje nebo zředěnou kolu z pytlíku na moč, vyrazila s rozvahou start nepřepálit, hlídat si závodnice před sebou. Nezmatkovala, ani když se čelní skupina závodnic pustila vpřed ostřejším tempem. Dojela je a postupně stahovala i největší favoritku Csayovou. Tu dojela v závěru pátého kola a pak jí utekla na předposledním přeběhu. „Věděla jsem, že si můžu dojet pro zlato, že jsem silnější. Když jsem ji předjela, jako by mi probíhal tělem proud." Na posledním přeběhu na ni bratr Jakub, její dvojče, volal: „Ségra, je to doma, senzace. Už opatrně, máš obrovský náskok."

„Mravenčilo mi celé tělo, skoro jsem plakala štěstím," popisovala Kožíšková své pocity posledních metrů před tím, než projela cílovou metou. Zaťala pěst a rozplakala se. Podívala se na nebe a pokřižovala. „Před závody chodím k dědovi na hrob a občas v neděli do kostela. V nějakou sílu věřím. V lodi mám nalepený čtyřlístek a před startem žmoulám červený kamínek."

V noci se probudila, bolely ji odřené nohy a přemítala nad úspěchem. Medaile jí však pomohla zahnat únavu a dodala jí síly i do závodu deblkajaků, v němž s Lenkou Hrochovou získala podruhé v řadě stříbro. „To je super úspěch. Maďarky jely stylem start cíl. Nám poslední dvě kola, po pádu lodi, nefungovalo kormidlo, ale on by to v našem případě asi nebyl správný maraton, kdybychom jely na lodi bez problémů."

Zlatou radost, splněný sen, který s ní prožíval manžel, bratr, servisman i přátelé, navíc ozdobila trofejí ICF pro nejlepší maratonskou závodnici sezony.

Text a foto: Ivana Roháčková

1

Mistrovství Evropy v klasickém parašutismu

Parašutisté ovládli evropský šampionát

Se sedmi medailemi z toho s čtyřmi tituly mistrů Evropy ukončili parašutisté Dukly své vystoupení na 8. mistrovství Evropy seniorů a 5. ME juniorů v klasickém parašutismu. Evropského šampionátu se zúčastnilo 17 národů (11 plných národních týmů) s výjimkou asijské Číny tvořené celou světovou špičkou v tomto sportu.

Čeští parašutisté patří dlouhodobě ke špičce a to zejména díky úspěchům profesionálů z Dukly Prostějov. Ti samozřejmě nezklamali ani tentokrát. Ve velmi těžkých podmínkách – silná termika a měnící se směr větru – to nebylo jednoduché závodění, o čemž se přesvědčili zejména italští sportovci, ale v závěrečných seskocích družstev i do té doby jednoznačná jednička týmů v přesnosti přistání družstvo Slovinska, které nakonec málem přišlo i o zlato. Družstvo mužů ve složení Jindřich Vedmoch, Jiří Gečnuk, Libor Jiroušek, Hynek Tábor a Miloslav Kříž se s těmito podmínkami popralo velmi slušně a získalo v bulharské Montaně titul mistrů Evropy v celkovém hodnocení, Jiří Gečnuk se stal mistrem Evropy v kombinaci, Libor Jiroušek mistrem Evropy v individuální akrobacii v novém evropském i světovém rekordu a junior Petr Chládek juniorským mistrem Evropy v přesnosti přistání. Tyto tituly doplnili ještě Jiří Gečnuk stříbrnou medailí v individuální akrobacii, Ondřej Žák bronzem v přesnosti přistání juniorů a družstvo v přesnosti přistání.

2

1/ Mistři Evropy v klasickém parašutismu: zleva Jiroušek, Tábor, Vedmoch, Gečnuk a Kříž

2/ Nejúspěšnější sportovec ME Jiří Gečnuk

Text a foto: ASO Dukla Prostějov

Výsledky ME:

Družstva

Přesnost přistání:
1. Slovinsko
2. Rusko
3. **Česká republika**

Kombinační hodnocení:
1. **Česká republika**
2. Rusko
3. Německo

Jednotlivci – senioři (umístění našich závodníků do 10. místa)

Přesnost přistání:
4. Jiří Gečnuk
6. Jindřich Vedmoch a Hynek Tábor

Individuální akrobacie:
1. **npor. Libor Jiroušek**
2. **Jiří Gečnuk**

Kombinace:
1. **Jiří Gečnuk**
4. Jindřich Vedmoch
8. Hynek Tábor

Jednotlivci – junioři

Přesnost přistání:
1. **Petr Chládek**
3. **Ondřej Žák**

MATEJ TÓTH
to na päťdesiatke dokázal – je majstrom sveta!

Slovensko má prvého atletického majstra sveta v histórii! Stal sa ním 32-ročný chodec VŠC DUKLA Banská Bystrica, narodený v Nitre a žijúci pod Urpínom, Matej Tóth. Predstavil sa v pretekoch na 50 km na šampionáte v Pekingu a v obdivuhodnom sóle časom 3:40:32 h nedal nikomu šancu.

Matej Tóth v konkurencii 54 pretekárov potvrdil pozíciu najväčšieho favorita pekinskej päťdesiatky. Viedol tohtoročné svetové tabuľky vďaka tretiemu najlepšiemu výkonu histórie (3:34:38 h) z marcovej Dudinskej päťdesiatky a to takmer so 6-minútovým náskokom. V jubilejnej desiatej päťdesiatke v kariére si vybojoval životný úspech. Dosiahol, čo sa nepodarilo ani olympijskému víťazovi na 20 km zo Soulu 1988 Jozefovi Pribilincovi, ktorý na MS skončil dvakrát druhý (1983, 1987). V cieli Maťo povedal: „Sú to veľké emócie, som nesmierne šťastný. Bol to jeden z najjednoduchších pretekov, ale aj najkrásnejších. Mal som dostatok energie, cítil som sa na trati dobre, všetko bolo v poriadku, teda tep i pitný režim. Nešiel som na doraz, kontroloval som si detaily, mal som aj rezervy. Už v úvode som sa cítil fajn, preto som sa odhodlal na dlhý únik. Užívam si byť majstrom sveta a ďakujem nielen slovenským fanúšikom pri trati, ale aj domácim čínskym. Je to skvelý pocit byť v cieli prvý a tešiť sa z tohto úspechu.“

Po slávnostnom ceremoniáli uviedol: „Navždy si zapamätám pocity, keď som vošiel na tento prekrásny štadión, keď som vyskočil na najvyšší stupeň, na našu hymnu. Teraz si môžem užívať titul majstra sveta a dúfam, že to nie je naposledy. Prelomil som atletickú históriu na Slovensku a vybojoval premiérové zlato. Na trati som sa zdržal len raz, keď som musel zájsť na toaletu a stratil som asi 25 sekúnd. Takéto prestávky však patria k pretekom, aj keď neviem, či sa niekedy majster sveta takto zdržal. Mne sa to stalo prvýkrát v pretekoch, na tréningoch častejšie. Táto prestávka mi však pomohla, po 30-tom kilometri som si povedal, že môžem neustále udržiavať na čele v podstate komfortný náskok. Ustrážil som si pulz a vnímal aj otca, myslel som aj na moje dve dcérky a manželku doma. Nebol som v strese. Kontroloval som si pocity a záverečnú dvadsiatku všetko zo mňa spadlo, bez náznaku alebo obáv, že by ma niekto mohol ohroziť. Atmosféru na štadióne som si užíval, aj na okruhu, Slovákov akoby bolo viac ako Číňanov, aj so mnou bežali a povzbudzovali. Posledný kilometer mi svaly tvrdli, no nezabránili mi, aby som si užil záver a čestný okruh na štadióne. Do konca života si chcem pamätať tieto chvíle.“

Tréner Matej Spišiak počas pretekov nedával na sebe znať žiadne emócie. Tie vyplávali na povrch až v cieli: „Prežíval som naozaj všetko pokojne. Posledných šesť kilometrov som už vedel, že Matej vyhrá a mohol som sa oddať radosti. Emócie teraz so mnou trasú, byť majstrom sveta je niečo neuveriteľné. Druhý rok za sebou sa Matej pripravil na vrcholné podujatie tak, že získal pre Slovensko medailu. Takéto chvíle si treba užiť, dúfam, že to bude impulz pre celú slovenskú atletiku i šport. Boli aj slzy a aj budú, nepamätám si, kedy hrali slovenskú hymnu na vrcholnom podujatí.“

V časoch bývalého Československa získal titul majstra sveta v Helsinkách 1983 rodák z Ohrád pri Dunajskej Strede diskár Imrich Bugár, avšak v tom čase žil v Česku, kde pôsobí aj doteraz.

1/ **Majster sveta na námestí v Banskej Bystrici** *(foto: Zuzana Štrkula)*

2/ **Stretnutie zlatých – olympijský víťaz Jozef Pribilinec, majster sveta Matej Tóth a majster Európy Pavol Blažek** *(foto: Miroslav Štrba)*

3/ **Matej Tóth s trénerom Matejom Spišiakom** *(foto: Zuzana Štrkula)*

4/ **Prvý kilometer** *(foto: Ľudovít Žambokréthy)*

Text: Jozef Balko

Mateja Tótha privítali stovky ľudí na námestí v Banskej Bystrici

Aktuálneho majstra sveta v chôdzi na 50 km Mateja Tótha vítalo po príchode z Pekingu na námestí SNP v Banskej Bystrici približne 500 ľudí. Športovec Vojenského športového centra prišiel k svojim fanúšikom a obdivovateľom na špeciálne upravenom aute so strešným otvorom a vychutnal si vynikajúcu atmosféru na pešej zóne.

Primátor Banskej Bystrice Ján Nosko mu odovzdal ďakovný list, ešte predtým ho čakalo slávnostné privítanie na radnici s tortou a prípitkom. Náš svetový šampión povedal: „Som bol milo v šoku, už keď som sa dozvedel, že sa niečo také chystá. Je to pre mňa obrovská česť a hrdosť. V dobrom som závidel Nasti Kuzminovej, ktorá bola úžasne prijatá v meste. Pre mňa je to teraz nepredstaviteľné, že som sa v tejto situácii ocitol. Užil som si to. Potešil ma dav ľudí i program, ktorý mesto pripravilo. Narodil som sa síce v Nitre, ale cítim sa už pravým Bystričanom. Bývam tu dvanásť rokov a aj deti nám tu vyrastajú, je to nádherné mesto a toto všetko ešte viac podporí môj vzťah k Banskej Bystrici, kde už chcem zostať žiť, aj keby som mal dochádzať po skončení športovej kariéry trebárs do Bratislavy.“

Matej Tóth si na námestí SNP pod Urpínom vyskúšal chôdzu na chodúľoch, vystrelil veľké šampanské a na záver spolu s kapelou Samuela Tomečka aj spieval. Od primátora mesta Jána Noska prijal ponuku stať sa tvárou kandidatúry Banskej Bystrice na titul Európske mesto športu 2017.

„Nie každé mesto či štát má takto úspešného športovca. Matej výrazným spôsobom zviditeľnil mesto a ukázal svetu, že aj tu na Slovensku dokážu vyrásť atletickí šampióni. Veľmi nás teší, že prijal ponuku stať sa tvárou kandidatúry Banskej Bystrice na titul Európske mesto športu 2017. Mateja Tótha považujem ako vhodného človeka na túto úlohu nielen pre jeho športové výsledky, ale i preto, že je v ňom cítiť naozaj hlboký ľudský rozmer. Prekvapila ma aj teraz pri prijatí jeho bezprostrednosť. Povedal, že sa cíti Bystričanom a je pre neho česť stať sa ikonou Európskeho mesta športu, avšak česť je to hlavne pre nás ako mesto,“ prezradil primátor Ján Nosko.

Máma Švecová trefila olympijské Rio

Čtyři medaile přivezli reprezentanti Dukly z červencového evropského šampionátu ve sportovní střelbě v Mariboru. Vysoko nad nimi však ční sedmé místo Lucie Švecové ve sportovní malorážce na 3× 20 ran. Znamenalo totiž zisk účastnického místa na OH 2016 v Riu de Janeiro. Pro Česko třetí a všechna dosud získali dukláci. Předchozí dvě brokař David Kostelecký a puškařka Nikola Mazurová.

Od Švecové tak skvělý výsledek nikdo nečekal. Ani ona sama. „Přijela jsem jako trojka především pomoci družstvu, nezkazit mu to. O finále, natož pak účastnickém místu na olympiádě jsem ani nepřemýšlela. Vždyť poslední finále na velkém závodě jsem střílela před deseti roky," přiznala skromná a tichá střelkyně, která nejvíc přispěla i k týmovému bronzu.

„I po čase si říkám, že to je něco úžasného, co se mi povedlo. Střílelo se v obrovském vedru. Po základním závodě jsem toho měla plné zuby. Výsledek pro mne byl velkým překvapením, dostala jsem se do finále. Před jeho startem jsem si říkala, jen abych neudělala ostudu. Nakonec jsem skončila sedmá, o čemž rozhodla poslední rána. V tu chvíli jsem vůbec netušila, že to může být účastnické místo do Ria, to nám přišel říct až delegát Světové střelecké federace. Byla jsem v šoku, ale únava mi ani nedovolila se nějak radovat. Tohle byl obrovský bonus," vrátila se k jednomu ze svých největších úspěchů. „Mám jedno individuální stříbro z mistrovství Evropy a pár medailí jako členka družstva. Když vezmu Maribor, pak k sedmé příčce ve finále, účastnickému místu v Riu jsem přidala i bronz družstva, takže veliký úspěch to pro mne je," dodala Švecová. Do finále postoupila za 580 bodů a v elitní osmičce trefila 397,2 bodu.

Nikola Mazurová tentokrát neměla svůj den a s 574 body skončila až 24. Olympijské Rio už trefila loni, ale na takové výsledky, jako v mariborském „pekle" není zvyklá. V malorážce vleže se Česko radovalo z individuálního zlata Adély Bruns-Sýkorové, patří však jinému resortu. Družstvo, v němž střílely také Nikola Mazurová a Lucie Švecová, však vybojovalo stříbro, na němž měla Dukla dvoutřetinový podíl. Individuálně to nebylo žádné velké jásání. Mazurová skončila 14. výkonem 615,6 bodu a Švecová 32. za rovných 611 bodů. Při tom „ležák" patřil k jejím silnějším disciplínám.

1

Gábinku hlídal manžel

Lucie Švecová střílela léta pod dívčím jménem Valová. Když se vdala a na nějaký čas zmizela ze střelnice, vypadalo to, že se po ní zavřela voda… „Nestřílela jsem jenom rok. Gábince je patnáct měsíců, hodně mi pomáhá manžel Radomír, který pracuje jako konstruktér a teď je na otcovské dovolené. Žijeme v Ostravě, i když střílím za plzeňskou Duklu. S hlídáním pomáhají i moji rodiče. Skloubit střílení s mateřstvím není těžké časově, ale pro mne spíš psychicky. Je mi líto, když s malou nejsem. Moc mi chybí, takže na akcích jsem s ní alespoň v myšlenkách. Rozhodně mi to ale neubírá na koncentraci, naopak," prozradila Švecová.

O tom, že mnohem delší odloučení ji čeká příští rok, kdy by měla odletět na olympiádu do Brazílie, ale nepřemýšlí. „Zatím to neřeším. Měli jsme s manželem jiné plány, uvidíme, co čas přinese… Já spíš počítám, že pojede někdo jiný, protože místo jsem vystřílela pro Česko a jsou tu děvčata, která mají dlouhodobě lepší výsledky," říkala, aniž by v jejím hlase byla znát sebemenší lítost. Na olympiádě už střílela. Atmosféru poznala. „Nebránila bych se, ale musela bych přestřílet několik soupeřek, a ne v jednom závodě. Rozhodně se nebudu stresovat, ale střílet s čistou hlavou. A kdyby se to povedlo, určitě hlídání Gábinky nějak vyřešíme," dodala Lucie Švecová, která dokáže překvapit výbornými výsledky.

Zlato a stříbro mládí

Další dvě medaile, o které se zasloužili v Mariboru střelci Dukly, vybojovaly ve sportovní malorážce na 60 ran vleže juniorky. Novou hvězdou české ženské střelby se stává Sabina Thurnwaldová. Výkonem 617,5 bodu vybojovala stříbro a ke zlatu chyběl opravdu jen krůček. I nejcennější kov však putoval do Česka zásluhou Nikoly Foistové. Kateřina Kolaříková měla v součtu 611,6 bodu a skončila na 16. místě. Výrazně však pomohla družstvu ke zlatým medailím, když byla tou „třetí", která podržela trio, jež má velkou perspektivu.

2

Další výsledky dukláků už tak oslnivé nebyly. Velká naděje David Kostelecký byl v trapu nesmyslně diskvalifikován, o čemž píšeme v článku na straně 26 tohoto čísla. Skeetařka Libuše Jahodová trefila svůj životní výsledek 71 bodů, ale v silné konkurenci to stačilo na deváté místo. K rozstřelu o finále chyběl jediný terč a ve finále se brala účastnická místa pro Rio. Škoda.

Letenku na olympiádu zatím nemá ani zkušený skeetař Jan Sychra. Jeho mariborský příběh je stejný jako Jahodové. K rozstřelu o finále, v němž bylo účastnické místo na dosah, mu chyběl jediný terč. Jeho solidních 121 bodů bylo tentokrát málo. Junior Matěj Novota, který má ve sbírce i nejcennější kovy z velkých soutěží, tentokrát neuspěl a se 110 terči skončil až 33. Vše pokazil až v poslední položce, kdy mu ulétlo šest z pětadvaceti terčů, což se mu už dlouho nestalo. Deziluzi tak prožilo i družstvo.

Januš tentokrát bez medaile

O úspěších v malorážce žen už byla řeč. V dalších kulových disciplínách čeští reprezentanti moc nezářili. Juniorka Kateřina Kolaříková byla za 569 bodů v malorážce vleže 19. Šárka Jonáková mezi ženami ve sportovní pistoli za 574 b. začínala třetí desítku výsledkové listiny. Junior Petr Nymburský byl v libovolné malorážce 3× 40 ran čtrnáctý za 1 142 bodů, ještě o dvě místa hůř skončil v malorážce 60 ran vleže výkonem 616,9 b.

David Hrčkulák se nástřelem 616,7 bodu kvalifikoval do závodu v malorážce vleže, ale v něm skončil 49., i když nastřílel 618,5 bodu. V malorážce 3× 40 ran skončil 52. za 1 149 bodů, což je výkon, který dosáhl i Petr Šmol a byl jen o místo lepší. V libovolné pistoli pak Jindřichu Dubovému stačilo 546 bodů na 23. místo.

Bez medaile se tentokrát vrátil Miroslav Januš. Legenda běžícího terče skončila čtvrtá za 389 b. v mixu a kolega Bedřich Jonáš byl 13. za 380 bodů. Absence alespoň průměrného třetího do party zapříčinila, že družstvo skončilo páté. Kalich hořkosti dopil Januš v „klasickém" závodě na 30+30 ran, v němž na něj opět zbyla „brambora" za solidních 589 bodů. Rozhodla o ní lepší první série soupeře... Jonáš trefil o deset méně a byl opět třináctý. Pod stupni vítězů zůstal opět i tým.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

1/ Lucie Švecová
2/ Kateřina Kolaříková, Sabina Thurnwaldová, Nikola Mazurová a Lucie Švecová

Je to KOMPLOT

Olympijský vítěz z Pekingu a vítěz dvou letošních závodů Světového poháru v brokové disciplíně trap David Kostelecký byl na mistrovství Evropy diskvalifikován. Údajným důvodem bylo nevhodné střelivo. „Zažil jsem desítky kontrol, ale tohle se mi stalo poprvé. Někomu vadím, vidím za tím komplot," zlobil se letos nejlepší brokař na světě.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Na červencovém šampionátu v Mariboru měl odstřílené dvě položky s jedinou chybou. Patřil k nejžhavějším favoritům na medaile. O účastnické místo pro olympijské Rio mu nešlo, to získal už na jaře. Cítil formu… „Přišel rozhodčí a vzal mi dvě patrony. Po jejich převážení jsem byl diskvalifikován," kroutil Kostelecký nevěřícně hlavou.

Limit pro váhu broků v patroně je 24 gramů, s tolerancí půl gramu. Jedna z patron vážila 24,6 a druhá 24,7 gramů. Broků je v patroně tři sta. To znamená, že v ní bylo o dva nebo tři broky víc. To znamená počet, který absolutně nemůže nic ovlivnit. „Něco podobného se stalo před časem italské závodnici. Její patrony přesáhly váhu 26 gramů, to už je přes deset broků. Závod ji nechali dostřílet," nabídl Kostelecký srovnání, které podporuje jeho myšlenku, že šlo o komplot proti němu.

Certifikát neuznali

„V brokové střelbě je velká konkurence výrobců zbraní i střeliva. Navíc je tady vliv silných federací. Češi jsou úspěšní, druhým vadí. Když druhý den diskvalifikovali před finále Vladimíra Štěpána, došlo mi to úplně," uvedl Kostelecký. „Letos jsem byl dvakrát upozorněn, že určitý typ patron nesmím používat. Výrobce ho nahradil jiným a já zase vyhrál. Tak to zkrátka vyřešili v Mariboru diskvalifikací," dodal.

Kostelecký situaci ihned řešil, aby vina neulpěla na něm. „Volal jsem svému italskému výrobci střeliva. Dodává mi ho už deset let, vyhrál jsem s ním i olympiádu. Poslali certifikát výroby té konkrétní šarže broků. Vše bylo v pořádku, ale protest nebyl uznán. Prostě tu byl zájem mě poškodit," měl jasno Kostelecký, který hned druhý den odjel k výrobci.

Střelec nemá šanci počet broků v patroně ovlivnit. Plní je automat, patrony jsou převáženy, každá šarže má svůj certifikát. Může se stát, že do patrony padne o nějaký brok víc.

„Kontrolovat patrony sám ani nemohu. Musel bych patronu rozříznout a broky vysypat na velmi přesnou váhu, ale patrona by tím byla zničená," vysvětluje Kostelecký. Jenže ono rozhodcovské převažování má mnoho mezer, byť rozhodčí dává patrony, jež bere ke kontrole, do obálky, kterou zalepí. V procesu jsou „hluchá místa." Světová střelecká federace už dostala návrh, aby tato kontrola byla podobně přísná, jako jsou antidopingové.

Uberou broky

Kostelecký před sebou už má jen dva závody. Mistrovství světa v Lonatu a finále Světového poháru v Nikósii. „Na výrobce se nezlobím, rozhodně mě nechtěl poškodit. Naopak pro něj je každý můj dobrý výsledek reklamou. Hned se hledalo řešení. Ono je vlastně jediné reálné. Ubrat broky. Tím mne vlastně poškodí, ale podváha je jediná cesta, jak předejít té nesmyslné diskvalifikaci kvůli nadváze. Ale já se s tím vyrovnám. Zlomit se nenechám," pravil odhodlaně David Kostelecký.

Na jedné z nejlepších sezon udělali rozhodčí českému střelci kaňku. Vyhrál dva Světové poháry. Měl šanci na evropskou medaili, nemluvě o tom, že bylo poškozeno i družstvo. „Snad se něco takového nestane na posledních dvou závodech. Už se těším na konec sezony. Odpočinek nebude dlouhý, protože začne příprava na olympijské Rio," rozloučil se.

Třiadvacetiletá skeetařka Libuše Jahodová z královéhradecké Dukly prožila svou sezonu snů. V létě se stala dvojnásobnou vítězkou Univerziády. Zlato v jihokorejském Kwangdžu získala v závodě jednotlivkyň i družstev ve skeetu. V září v italském Lonatu na mistrovství světa pak vybojovala účastnické místo na OH v Riu. Jako první česká broková střelkyně v historii.

Brokařka Jahodová trefila Rio

Kdy jste se dozvěděla, že máte účastnické místo na olympiádě?

V neděli 13. září v 16.30 hodin. Ten čas nezapomenu. Odstřílela jsem svůj závod, jednasedmdesát bodů je moje vyrovnané maximum. Věřila jsem, že mohu postoupit do rozstřelu o finále. Šla jsem k výsledkové tabuli a modlila se, aby dvě soupeřky, které mě ještě mohly ohrozit, udělaly chybu. Není to zrovna sportovní, ale každý to jistě pochopí. Olympijský sen byl nadosah… A ony chybovaly. Do rozstřelu o finále jsem šla trochu s obavou, aby to byla pravda, i když mi už všichni gratulovali. Definitivně mi účastnické místo potvrdili po rozstřelu, kde jsem sice brzy vypadla a skončila osmá, ale vytáhli si mě na dopingovou kontrolu s tím, že mám místo v Riu a budou si mne teď víc hlídat.

Lonato bylo poslední šancí, jak se probojovat do Ria. Byla jste hodně nervózní?

Byla, ale do závodu jsem šla s tím, že do něj dám absolutně všechno pro co nejlepší výsledek, abych měla čisté svědomí, že jsem pro to udělala maximum. My jsme s trenérem Luborem Novotou celý rok ohromně dřeli, aby se to povedlo… Teď jsme oba šťastní. Pro něho to ode mne byl dárek k nedělnímu svátku a narozeninám, které měl tři dny před tím.

Z Univerziády jste si už v létě přivezla dvě zlaté medaile, z individuálního závodu a týmové soutěže. Berete to jako svůj dosud největší úspěch?

Asi nejvíc je postupový závod na olympiádu, pak ta dvě zlata z Univerziády. Cením si i stříbra z univerzitního mistrovství světa, které se loni střílelo v Dubaji a desátého místa z mistrovství Evropy v Bělehradu z roku 2011, kde mi také chyběl jediný terč do finále.

Letos jste měla hodně náročnou sezonu. Střílela jste i mistrovství Evropy, závody Světového poháru a Evropské hry v Baku. Nebylo toho až moc?

Bylo to hodně náročné, některé závody nevyšly podle mých představ, ale na tomto náročném programu jsme se s trenérem Luborem Novotou dohodli. Cílem bylo Rio. Věřili jsme, že na jednom ze závodů to vyjde. Povedlo se to na tom posledním, ale ta dřina stála za to.

Jak vysoko z vašeho pohledu viselo účastnické místo, když ho některé střelkyně měly?

Vysoko. Pro Rio byla poprvé ve hře dvě účastnická místa pro jednu zemi, dřív bylo jen jedno.

Byla to vaše top sezona?

Určitě! Vystřílela jsem si účast na olympiádě, získala dvě zlaté medaile na Univerziádě a posunula svoje osobní maximum na jednasedmdesát bodů z pětasedmdesáti.

Takže teď přijde dovolená a klídek?

Dovolená jen krátká. Především se musím dát zdravotně do pořádku, celý rok mě provázely zdravotní problémy. Odpočívat a léčit se bude nejspíš v lázních. Ale s nohama nahoře ležet nebudu. Ještě na podzim začnu tvrdě makat. Na fyzičce a vylepšování techniky. Rezerv mám dost. Musím se také naučit pořádně závodit, tedy odstřílet celý závod bez sebemenšího výpadku. Rio je obrovská výzva a určitě nic s trenérem nepodceníme.

Muži brokové střelkyně moc neberou. Změnil se jejich přezíravý vztah a poradí vám?

Rovnocennými partnerkami nebudeme nikdy. Muži mají svoje silné ego a to jim zůstane asi napořád. Platí to zejména o brokařích. Ale vztahy se hodně zlepšily. Třeba na závodech nás podporují, fandí nám. Také nám poradí, a dobře. Třeba Honza Sychra, který střílí na levou stranu jako já, tedy přikládá pažbu na levé rameno, mi hodně radí. Střílíme spolu za Duklu Hradec Králové, vidíme se nejen na závodech. Nás leváků mezi brokovými střelci moc není.

Většinou platí, že co brokový střelec, to myslivec...

Tak já jsem výjimka! Na zvířátka nemířím a nedokázala bych na ně vystřelit. Raději je jdu do lesa nakrmit. Také bych nevydržela hodiny sedět na posedu.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

55. TITUL MISTRŮ *pro atlety Dukly Praha*

Skvělá parta atletů v dresech s logem Dukla Praha se sešla 6. září na domácím stadionu Juliska v Praze 6, aby vybojovala historický 55. republikový titul v soutěži družstev. Do soutěže extraligy, která se pořádá od roku 1956, nastoupil tým Dukly po šedesáté.

Muži Dukly Praha se museli sice obejít o několik dlouhodobě i nově zraněných (Vítězslav Veselý, Michal Balner), ale opírali se o reprezentační stálice a opory – Bába, Maslák, Kudlička, Holuša, Frydrych, Vadlejch, Melich, Staněk…

Plný počet bodů pro domácí oddíl zajistil jako první dle očekávání kladivář Lukáš Melich. Ten hodil nejlépe 72,03 m. Na půlce mužů byl v závěrečném finiši nejrychlejší Matěj Pavlíček za 1:51,40 a o třetí příčku se dělili v mrtvém závodě Burián z Dukly a slovenská posila Kladna Pelikán (1:51,60). Nad krátkými překážkami byl jasným vládcem Petr Svoboda z Olympu, když s odstupem za ním doběhl Václav Sedlák (14,22 s).

Na čtvrtce mužů byl velkým favoritem Pavel Maslák. Ten také do cíle doběhl jako první za 47,29 s, vítězství a nejvyšší počet bodů ještě přidal na 200m trati, kde předvedli s Janem Velebou vyrovnaný závod. Souboj na 400 metrů překážek ovládl Michal Brož, když zaběhl 52,17 s. Nejrychlejším mužem na nejkratším sprintu na 100 metrů se stal Jan Veleba, který cíloval v čase 10,70 s. Na patnáctce mužů si druhé místo zkušeně pohlídal Jakub Holuša (3:57,81).

V oštěpu mužů se nejlépe dařilo Jakubu Vadlejchovi, který vyhrál hodem dlouhým 76,88 m. Duklácký double potvrdil druhým místem Petr Frydrych (75,01 m).

Ve výškařském sektoru potvrdil roli jasného favorita Jaroslav Bába, který zvládl v chladném počasí 219 cm, a to mu bohatě stačilo na plný bodový zisk. Aby přispěl ještě dalšími body pro tým, nastoupil i do trojskoku, kde obsadil 4. místo za výkon 14,87 metrů.

Souboj dvou účastníků z Pekingu byl k vidění v závodě vrhu koulí. Příznivěji vyzněl pro Marcella, který zvítězil výkonem 19,33 m. Za ním skončil Staněk, jenž tak pro Duklu získal devět bodů za 19,14 metrů, pouhý centimetr před třetím Novákem z Olomouce.

V tyči mužů začal pozdější vítěz Jan Kudlička skákat v době, kdy měli jeho soupeři již soutěž za sebou. Nakonec tyčkařský sektor ovládl skokem 550 centimetrů.

Závěr programu obstaraly štafety. V té na 4× 100 metrů se radovali z vítězství muži Dukly ve složení Sedlák, Brož, Maslák, Veleba (41,32 s). Čtvrtkařskou štafetu neobsadili.

V celkovém účtování posbírali nejvíce bodů muži Dukly Praha, kteří s 207 body obhájili mistrovský titul před Hvězdou Pardubice (164) a Vítkovicemi (144,5).

1/ Pavel Maslák
2/ Jaroslav Bába
3/ Jan Veleba
4/ Jakub Vadlejch
5/ Tomáš Staněk

Text a foto: Ivana Roháčková

Text: Ivana Roháčková

jubilanti armádního sportu

Bývalým i současným sportovcům, trenérům, servisním pracovníkům… a všem, co jim Dukla přirostla k srdci a v tomto třetím čtvrtletí slaví narozeniny či významné životní jubileum, srdečně gratulujeme a děkujeme za významný podíl na úspěších armádní sportovní reprezentace.

Miroslav BARTOŠ, nar. 21. srpna 1945, sportovní lékař

Od roku 1972 lékař na oddělení zdravotnického zabezpečení armádního vrcholového sportu v Praze, v letech 1994–2004 náčelník oddělení. V letech 2005–2014 zástupce ředitelky odboru zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra, vedoucí oddělení léčebné, preventivní a posudkové péče.

František HALTUF, nar. 30. srpna 1945, fotbalový funkcionář

Dlouholetý dobrovolný funkcionář FK Dukla Praha na úseku péče o fotbalové internacionály.

Zbyněk HUBAČ, nar. 1. září 1940, lyžování – závodník, trenér

Skokan na lyžích a pozdější trenér armádních lyžařů. Závodil v letech 1962 až 1973. Své jediné vítězství zaznamenal v rakouském Innsbrucku na Turné čtyř můstků 1970/71. Díky tomuto prvenství obsadil v celkové klasifikaci Turné třetí místo za vítězným Jiřím Raškou a druhým Norem Morkem. Celkově třetí skončil Hubač už v ročníku 1968/69. Celkem třikrát se zúčastnil zimních olympijských her, jeho nejlepším umístěním byla 19. příčka na středním můstku, v Innsbrucku 1964 i v roce 1968 ve francouzském Grenoblu. Později působil jako trenér liberecké Dukly a asistent trenéra reprezentace.

Jindřich ZEMAN, nar. 30. září 1950, saně – závodník, trenér

Reprezentant v jízdě na saních v jednotlivcích a dvojicích. Za Duklu Liberec jezdil v letech 1969–1983. Trojnásobný mistr republiky, na ME 1978 třetí ve dvojicích, na ZOH 1976 – 6. místo ve dvojicích, na ZOH 1980 – 8. místo ve dvojicích a 10. v jednotlivcích. Nyní trenér české reprezentace.|

Luděk MACELA, kapitán zlatého fotbalového týmu z LOH 1980 v Moskvě, je vzorem klubové věrnosti. Trojnásobný mistr československé ligy a vítěz Čs. poháru strávil ve žlutočerveném dresu Dukly Praha dlouhých deset sezon. Dne 3. října 2015 oslaví 65. narozeniny, což je určitě dobrý důvod k ohlédnutí.

„Pocházím z Černolic, kde jsem v osmi začal s fotbalem. Dorostenecká léta jsem prožil ve Všenorech a v Dukle Praha, kam jsem přestoupil v sedmnácti, poslední rok před vojnou jsem odehrál za dospělé Vyšehradu. Povolávací rozkaz jsem dostal do Dukly, vojnu jsem ovšem strávil v jejím třetiligovém béčku. Do A-týmu jsem se prosadil až na podzim 1972, ale pak už jsem v základní sestavě chyběl jen kvůli zraněním nebo karetním trestům. Zpočátku jsem nastupoval jako krajní obránce, později na postu stopera.

S Duklou jsme pravidelně hráli evropské poháry. Nejdál jsme došli v sezoně 1978/79 v Poháru UEFA, až do čtvrtfinále. Gólem v Liverpoolu jsem tehdy pomohl vyřadit FC Everton. Vždycky vyprávím, že to byla bomba ze třiceti metrů, ale ve skutečnosti se míč ve vápně ode mě šťastně odrazil do soupeřovy branky. Vrcholem mé kariéry byla ovšem moskevská olympiáda. Trenér Havránek mě určil za kapitána týmu a i díky skvělé partě jsme nakonec mohli slavit zlaté medaile. V áčku nároďáku jsem naopak moc radosti nezažil. I když jsem odehrál několik zápasů kvalifikace na MS 1982 ve Španělsku, trenér Vengloš mě kvůli vyloučení v ligovém zápase na šampionát nevzal. Dodnes to cítím jako velkou křivdu.

V létě 1982 jsem přestoupil do druholigového německého klubu SV Darmstadt 98. Strávil jsem tam tři krásné roky a dodnes tam mám plno přátel. Po návratu z Německa jsem ještě pět let dojížděl do rakouského Amaliendorfu, kde jsem působil jako hrající trenér, současně jsem ale s trénováním pomáhal v rodných Černolicích. V roce 1991 jsem za Černolice začal hrát a postupně jsem do klubu přivedl řadu bývalých výborných prvoligových hráčů. V roce 1998 se nám podařilo postoupit do krajského přeboru, který jsme pak hráli jedenáct sezon. Nyní v klubu zastávám post předsedy, tým působí v I. A třídě.

V letech 1993 až 2001 a 2006 až 2011 jsem pracoval v různých funkcích na ČMFS, například jako místopředseda, generální sekretář nebo předseda komise rozhodčích. Mezitím jsem působil v pražské Spartě ve funkci šéfa jejího fotbalového centra na Strahově a celé letenské mládeže. V současné době jsem už v důchodu a věnuji se práci pro Nadaci fotbalových internacionálů jako člen její dozorčí rady.“|

Text: Pavel Nekola

Očekávané události ve IV. čtvrtletí 2015

ASC DUKLA		
Přijetí medailistů ministrem obrany	13. 10.	MO Praha
Armádní výcvik sportovců–vojáků	26.–27. 10.	Vyškov
Armádní sportovec roku 2015	4. 11.	DAP Praha
Setkání jubilantů 2015	8. 12.	DAP Praha
Cyklistika		
ME Elite dráha	říjen	neurčeno
SP dráha	listopad	neurčeno
SP dráha	prosinec	neurčeno
MČR dráha	11.–13. 12.	Praha-Motol
Parašutismus		
Světové armádní hry	1.–12. 10.	Pohang
Sportovní střelba – broková		
Světové armádní hry	2.–10. 10.	Mungyeong
SP finále	neurčeno	neurčeno
Sportovní střelba – kulová		
Světové armádní hry	2.–10. 10.	Mungyeong
HOPES Nitra	13.–15. 11.	Nitra
Karate		
MS	5.–8. 11.	Bonidorm
Lyžování – skok		
SP	21.–22. 11.	Klingenthal
SP	27.–28. 11.	Ruka
SP	5.–6. 12.	Lillehammer
SP	12.–13. 12.	Nižný Tagil
SP	19.–20. 12.	Engelberg
MZ – Turné čtyř můstků	29. 12.	Obersdorf
Lyžování – severská kombinace		
SP	28.–29. 11.	Ruka
SP	5.–6. 12.	Lillehammer
SP	19.–20. 12.	Ramsau
Lyžování – běh na lyžích		
SP	27.–29. 11.	Ruka
SP	5.–6. 12.	Lillehammer
SP	12.–13. 12.	Davos
SP	19.–20. 12.	Toblach
Lyžování – alpské		
SP	25. 10.	Sölden
SP	15. 11.	Levi
SP	28.–29. 11.	Lake Louise
SP	4.–6. 12.	Beaver Creek
SP	12.–13. 12.	Val d´Isere
SP	18.–19. 12.	Val Gardena/Gröden
SP	20.–21. 12.	Alta Badia
SP	22. 12.	Madonna di Campiglio
SP	29. 12.	Santa Caterina
Lyžování – akrobatické		
SP	4.–5. 12.	Montafon
SP	10.–12. 12.	Val Thorens
SP	12. 12.	Ruka
SP	18.–20. 12.	Innichen
SP	19.–20. 12.	Beijing
Lyžování– snowboarding		
SP	14. 11.	Londýn
SP	27.–28. 11.	Soul
SP	11.–13. 12.	Montafon
SP	12. 12.	Carezza
SP	18.–19. 12.	Cortina
SP	19. 12.	Istanbul

Připravila: Ivana Roháčková

medaile, rekordy a tituly

sportovců ASC DUKLA získané za leden–září 2015 z MS, ME, EH, MSJ, MEJ a CISM

Sportovní akce	zlato	stříbro	bronz	celkem
Mistrovství světa	8	7	2	**17**
Mistrovství Evropy	9	9	9	**27**
Evropské hry	0	1	2	**3**
Mistrovství světa do 23 let	2	2	4	**8**
Mistrovství Evropy do 23 let	5	2	4	**11**
Mistrovství světa juniorů	1	3	2	**6**
Mistrovství Evropy juniorů	2	3	3	**8**
Světová univerziáda	4	1	2	**7**
Armádní mistrovství světa	1	0	0	**1**
CELKEM	**32**	**28**	**28**	**88**

Tituly mistra ČR: 151 celkem (122 seniorských, 29 juniorských)

Světové a evropské rekordy:
Libor Jiroušek *(parašutismus, individuální akrobacie – 31,80 s po 5 závodních kolech)*
Libor Jiroušek *(parašutismus, individuální akrobacie za volného pádu – 31,64 s po 5 závodních kolech)*

Světové a evropské juniorské rekordy:
Bonifác Hájek (*parašutismus, přesnost přistání – 5× 0,00 + 0,03 m)*

České rekordy:
Pavel Maslák, Daniel Němeček, Patrik Šorm *(atletika, 4× 400 m – 3:04,09 min.)*
Jakub Holuša (*atletika, 1 500 m – 3:37,68 min.)*
Jakub Holuša *(atletika, 1 500 m – 3:34,26 min.)*
Michal Balner *(atletika, skok o tyči – 582 cm)*

České rekordy juniorské:
Jiří Janošek *(dráhová cyklistika, 200 m l. s. – 10,22 s)*
Ema Kaňkovská *(dráhová cyklistika, 200 m l. s. – 11,825 s)*
Anna Drnová *(dráhová cyklistika, 2 km stíhací závod jednotlivců otevřená dráha – 2:39,031 min.)*
Jiří Janošek *(dráhová cyklistika, 1 km p. s. – 1:02,200 min.)*
Sára Kaňkovská *(dráhová cyklistika – 200 m l. s. – 11,714 s)*

Světový pohár (celkově):
2. Ester Ledecká *(snowboarding, paralelní obří slalom)*
3. Ester Ledecká *(snowboarding, celkově)*
2. Jonáš Kašpar, Marek Šindler *(vodní slalom, deblkánoe)*
3. Ondřej Karlovský, Jakub Jáně *(vodní slalom – deblkánoe)*
3. Jaroslav Kulhavý *(cyklistika MTB, cross country)*

Diamantová liga:
1. Zuzana Hejnová *(atletika, 400 m překážek)*
1. Barbora Špotáková *(atletika, hod oštěpem)*
2. Vítězslav Veselý *(atletika, hod oštěpem)*

Účastnická místa na LOH 2016:
Nikola Mazurová *(sport. střelba – SM 3× 20, z roku 2014)*
David Kostelecký *(sport. střelba – trap)*
Lucie Švecová *(sport. střelba – SM 3× 20)*
Martin Fuksa *(kanoistika – C1 – 1 000 m)*
Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál, Jan Štěrba *(kanoistika – čtyřkajak – 1 000 m)*
Josef Dostál *(kanoistika – kajak – 1 000 m)*
David Svoboda *(moderní pětiboj – jednotlivci)*
Jan Kuf *(moderní pětiboj – jednotlivci)*
Ondřej Synek *(veslování – skif)*
Miroslav Vraštil, Jiří Kopáč, Jan Vetešník, Ondřej Vetešník *(veslování – 4bez LV)*
Libuše Jahodová *(sport. střelba – skeet)*
Michal Jáně *(vodní slalom – kánoe)*
Ondřej Karlovský, Jakub Jáně *(vodní slalom – deblkánoe)*

Podrobné výsledky:
www.duklasport.cz

Zajímavosti:
www.facebook.com/AscDukla

Připravila: Ivana Roháčková

Foto: Ivana Roháčková

Ondřej Synek

Zuzana Hejnová